GLASILO SZDL OBČINE KAMNIK

Kamniški občan

ŠT. 3 LETO XXX. KAMNIK, 20. FEBRUARJA 1990

OBČINSKA KNJIŽNICA KAMNIK

Včeraj, danes, jutri...

Bo izšla tudi naslednja številka Kamniškega občana? Bo glasilo še izhajalo, ali se mu bomo po skoraj tridesetih letih zdaj odpovedali? Na to vprašanje iščemo odgovor na 5. strani, konec meseca pa bodo odgovorili delegati zborov občinske skupščine, ki se bodo morali odločiti o tem, da bi bila poslej ustanovitelj glasila občina Kamnik oziroma občinska skupščina kot njen organ odločanja.

Dosedanji ustanovitelj glasila, občinska socialistična zveza, ki se je še ob izteku starega leta zavzemala za to, da glasilo ostane pod njenim okriljem, se je namreč že v prvem mesecu leta, ko se je spremenila v samostojno politično organizacijo, glasilu odpovedala.

Hudim finančnim težavam, s katerimi se glasilo spopada v zadnjem obdobju, se je pridružilo še vprašanje ustanoviteljstva, ob tem pa v uredniškem odboru nenehno poslušamo očitke, zakaj to ali ono ni bilo objavljeno – kajti gradiva je vsak mesec skoraj za štiri številke, tiskamo lahko največ dve...

V več kot desetletje trajajočem urednikovanju sicer nikoli nisem delala brez težav, od tistih začetnih, ko sem morala po sili razmer skoraj ves časopis narediti sama (z veliko volje je mogoče narediti tudi to, a za časopis ni dobro, saj posameznik svoje biti ne more razdeliti na vsa področja, ki jih časopis obravnava), do iskanja prostorov, stalno zaposlenih, pa do občasnih gmotnih težav in tudi bolj ali manj ostrih prepričevanj o vsebini glasila, saj sem njegovo vsebino, kolikor pač najbolj znam, vedno podrejala dobrim idejam in prizadevanjem za spreminjanje razmer, ne pa raznoraznim interesom. A vse te težave so bile pravzaprav obrobne v primerjavi z današnjimi razmerami, ko je ob hudih materialnih problemih še hujše to, da se ljudje še nikoli v teh letih niso tako hitro obračali po vetru kot zdaj. In ker je tako, kljub najboljši volji ne moreš narediti časopisa, s katerim bi bili vsaj kolikor toliko zadovoljni vsi; in zato nenehno poslušamo očitke zdaj s te zdaj z one strani.

Ali še drugače, vsi hočejo Kamniškega občana takrat, ko želijo, da njihov prispevek oziroma prispevek o njih črno na belem ugleda luč sveta, ko je treba za glasilo prispevati denar, bi se mu kar takoj odrekli.

Materialne možnosti so omejene, tega se zavedamo tudi v uredniškem odboru Kamniškega občana, ki mora kar naprej odgovarjati na zahteve o racionalizaciji. Toda, kako, če v vseh teh letih nismo nikoli razmetavali denarja in celo preveč varčevali pri stroških, na katere smo lahko sami vplivali, zato so naši honorarji malodane simbolični, režijski stroški resnično minimalni. Tudi pri številu zaposlenih ni možna racionalizacija, čeprav smo se tudi o tem že pogovarjali skoraj s tako vnemo, kot da so zaposleni v Kamniškem občanu edina negospodarna stvar v občini. Toda, glasilo, če naj ga sploh tiskajo, mora po zakonu o javnem obveščanju imeti glavnega in odgovornega urednika in tehničnega urednika, prav tako časopis potrebuje strokovnega sodelavca, ki skrbi za finance in za vse, kar je povezano z nastajanjem, tiskanjem in razpošiljanjem gradiva. Mogoče bi bilo sicer združiti naloge novinarja in urednika, a v tem primeru bi potrebovali lektorja, ki ga zdaj nimamo.

Kamniški občan je torej pred vprašanjem: biti ali ne biti. Odločitev, da naj bi ga financirali le do volitev, lahko pomeni njegov pokop, in tudi uresničitev domneve, da je glasilo potrebno le še za predvolilne bitke. Barantamo pravzaprav o majhni vsoti, o slabih osemdeset tisočakih, kolikor znašajo stroški po cenah za mesec januar, ali točneje, o 40 tisočakih, saj smo denimo januarja polovico potrebnega denarja zagotovili z lastno dejavnostjo. Je vsota res tolikšna, da je naša občina ne zmore? Se bo glasilu, ki je med ljudmi priljubljeno in ga radi bero, res zgodilo, kar večkrat slišimo v zadnjem času: sem v pluralizmu, a samega sebe ne najdem več...!

JANA TAŠKAR

Telefonska centrala bo pripravljena sredi leta, če...

V začetku meseca so se občinski možje in predstavniki poštnega podjetja iz Ljubljane ponovno srečali, da bi še podrobneje določili roke za namestitev centrale, za fazno dograditev telefonskega kabelskega omrežja in (končno) priključevanje prvih telefonov v občini, kar ne zanima le posameznih zasebnih pričakovalcev telefona, ampak predvsem kamniško gospodarstvo, ki ga telefonski kolaps že dolgo časa omejuje pri nemotenem poslovanju.

Direktorica PTT Ljubljana je na sestanku zagotovila, da je pogodba z Iskro podpisana, delno plačana, tako bodo do konca marca pokrite vse obveznosti PTT-ja do Iskre. Lahko pa nastopi problem zaradi neskladja rokov za dobavo centrale in posameznih prenosnih sistemov. Po njenem mnenju naj bi bila vsa oprema v naši občini že sredi marca. Približno tri mesece traja montaža, tako da bi morala biti centrala do julija že pripravljena za aktiviranje, **če ne bi** bila dobava prenosnih sistemov predvidena šele za konec oktobra. Direktorica se je sicer zavezala, da bodo v njihovem podjetju naredili vse, da bi opremo (domačo že postopoma dobavljajo, del pa je uvožene) dobili še pred tem rokom.

Drug problem pa je omrežje, čeprav po mnenju PTT-ja ni strahu, da ga ne bi dobili. Naročeni so namreč v Srbiji. Dobili pa naj bi ga že konec tega meseca. Tako bi morda takoj lahko začeli z nadaljnjimi deli, če le vreme ne bi preveč nagajalo.

Informacijo je dopolnil še direktor investicijskega sektorja PTT Ljubljana in povedal, da bodo terenska dela predvidoma opravili do konca leta 1990, takrat pa naj bi bila montirana tudi vsa uvožena oprema. Predstavnik SKG-ja, ki je v naši občini pooblaščena za dela na kabelskem omrežju, je dodal, da so na južnem območju občine podpisane že vse pogodbe za gradnjo omrežja, nekaj problemov pa je v Centru, ki naj bi bil naslednji na vrsti za izgradnjo. Niso še pridobili vseh soglasij za lokacijsko dokumentacijo. Nabavljeni pa so že vsi kabli, tako da bodo šli v razpis za najugodnejša izvajalca. Dokumentacija za prvi del krajevnega kabelskega omrežja v Centru naj bi bila izdelana do 15. februarja, v naslednjem mesecu pa naj bi bila pripravljena tudi dokumentacija za KKO Stranje.

Centralo bodo, če bo vse po sreči, kot pravijo v PTT-ju, začeli priključevati konec tega leta. Posamezne naročnike pa bodo seveda nanjo priključevali tam, kjer bodo za to tehnične možnosti – kjer bo namreč že izgrajeno krajevno kabelsko in razvodno naročniško omrežje. Jasno je, da bodo najprej na vrsti Šmarca, Volčji potok, Duplica... južni del občine torej. **Poskusno priključevanje naj bi se torej pričelo v prvi polovici leta 1991!**

Predstavniki PTT-ja so potem naše občinske može in predstavnike gospodarstva seznanili še z nekaterimi drugimi novostmi, ki bodo bistveno izboljšale kakovost telekomunikacij v naši republiki, pa tudi v državi. PTT Ljubljana zagotavlja, da bo v petih letih digitalna povezava ljubljanske telefonske centrale s podobnimi po svetu in v ostalih delih naše in sosednjih republik dokončno izpopolnjena, tako, da bo signal resnično kakovostnejši, predvsem pa hitrejši. Bistvena novost v naši telefoniji pa je seveda mobilni telefon (telefon v avtu!), za kar je ljubljanska pošta v sodelovanju z zagrebško (prvi v Jugoslaviji!) že nabavila opremo. Iz naše občine trenutno še ni veliko naročil za okrog 100 tisoč dinarjev (14.000 DM) vreden priključek, je pa res, da bo omenjeni pripomoček kmalu nuja za sodobnega poslovneža – pa najsi bo v družbenem ali zasebnem podjetju.

Več o tem tudi na 2. strani.

R. G.

● **Občinski odbor MGZ**

Gospodarstvo se upogiba pod težo Markovićevih ukrepov

Na zadnji seji občinskega odbora medobčinske gospodarske zbornice so gospodarstveniki močno ktitizirali Markovićev program, ki bo očitno prizadel predelovalno industrijo; te pa je v naši občini največ. Zato predvidevanja, da bo očitno kmalu »zvilo« tudi kamniško, do sedaj »dobro stoječe« gospodarstvo, niso kar brez osnove.

Vojska preveč »požre«, so bili enotni kamniški direktorji, zato je režijska ura (pa seveda tudi zaradi drugih davkov in prispevkov) v naših podjetjih čedalje dražja, v primerjavi s tisto v tujini, pa precej napihnjena.

Sicer pa so se po poročilu Gospodarske zbornice Slovenije pogoji gospodarjenja v minulem letu poslabšali. Zaloge so se povečale za 20 odstotkov, izvozniki so v vse slabšem položaju. Govorili so tudi o posledicah premetavanja denarja od uspešnih k neuspešnim – ena od teh bo gotovo tudi povečanje števila nezaposlenih. Kot kaže bo torej letošnje leto eno najtežjih. Stol nima dela, ni konjunkture, **kot je** povedal direktor, na naš trg, predvsem na slovensko lesno predelovalno industrijo, pritiska tuja konkurenca. Sicer pa so lani v Stolu zmanjšali število zaposlenih za 200 delavcev. Svilantov direktor je pristavil, da je tekstilna industrija še na slabšem. Povečal se je nakup v tujini, kjer je tekstil za naše kupce občutno cenjši. Zunaj je po njegovih besedah sistem formiranja cen drugačen, predvsem pa precej večje rizike prevzema tudi trgovec. Tudi v Ideji je individualnih nakupov manj, trgovina od njih zahteva predvsem konsignacijo, plačilne roke pa s 60 skušajo podaljšati celo na 90 dni!!!

Sicer pa so po besedah Slobodana Miladinovića v Ideji zmanjšali proizvodnjo, poudaril pa je, da jim »zaenkrat še znese, vendar le ne račun lanskih zalog. Ko bodo pa te skopnele...«

Kamniški gospodarstveniki so torej v večini postali pesimisti. Pritoževali so se predvsem nad tečajem, ki bo po njihovem mnenju uničil izvoznike, zaradi 30 do 40 odstotne obrestne mere je postal tudi denar čedalje dražji, podjetja pa vse manj likvidna. Zato si morajo sposojati drag denar. Tudi kamniško, prej že skoraj pregovorno nadpoprečno likvidno gospodarstvo, že nima več viškov denarja.

Ob koncu se je direktor Utoka še posebej razhudil nad gospodarstveniki, ki so na Brdu tako navdušeno prikimavali Markoviću. Ni mu tudi prav, da v slovenskem gospodarstvu še vedno podpiramo nekatere priviligirance (Iskra, Gorenje).

Govorili so še o takoimenovanem evropskem delovnem času, ki naj si ga po mnenju večine vsak ureja kot ve in zna, ker kamniški gospodarstveniki očitno niso pripravljeni vsi po eni formuli preiti iz ene skrajnosti v drugo. In še: treba je proučiti posledice enega in drugega delovnega časa, njune dobre in slabe strani, predvsem pa ne smemo pristajati, da bi po novem začeli delati zopet po nekem dekretu.

R. GRČAR

Hvala za packarijo!

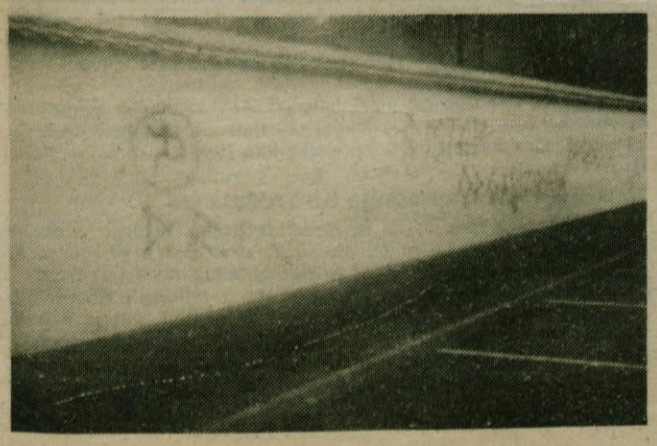

Verjetno predsednik občine ni bil edini, ki je nekega jutra zadnje dni preteklega meseca na poti v službo zgrožen opazil, da je imel v pretekli noči nekdo očitno nemiren sen in je očitno v svojih blodnjah, ali pa zato, da bi si nazaj priklical blažen spanec, odrešilne ure sanj in fantazije, vzel v roke »aparature«, ki so primerne za vsem znane stenske grafite, in tudi Kamničanom pokazal, kako mirno roko ima.

Sicer pa mu ni bilo težko. Kamničani smo namreč po dolgem času končno le dobili osrednje parkirišče v središču mesta, ki je ponoči osvetljeno. »Umetnik« torej pri delu ni potreboval baterije! Pa tudi podlago je imel lepo, snežno belo: samostansko obzidje, ki mu je bilo glavni »štafelaj« pri packanju, je bilo namreč lani obnovljeno kot del revitalizacijskih opravil na frančiškanskem samostanu, ki v letu 1992 praznuje 500-letnico svojega obstoja.

Kaj je avtor s svojim napisom »SISTEM ORGANIZIRANE REGRESIJE« hotel povedati, verjetno ne ve niti sam (morda je namesto regresije mislil na represijo?). Morda pa je že omenjena »regresija« njegov prispevek k revitalizaciji Kamnika? Če je tako, se mu župan iskreno zahvaljuje za njegovo packarijo, kot je dejal, in dodal, da se mu ne bi dobro pisalo, če bi ga sam dobil na kraju zločina!.

Foto: R. GRČAR

Opozorilo

Opozarjamo vse občane in delovne organizacije, ki se še želijo naročiti na nov telefonski priključek na območju central Bakovnik, Center in Stranje, da to storijo takoj. Telefonski priključki so še na razpolago.

Posebej opozarjamo občane in delovne organizacije na tistih območjih, kjer že poteka gradnja naročniškega telefonskega omrežja. Veliko občanov prihiti na SKG sklepat pogodbe za nvo telefonski priključek šele ko vidi, da pri sosedu že izvajajo ta dela. Takega novega naročnika je težko vključiti v sistem omrežja, ker to zahteva dodatne ali ponovne izkope ter zamenjavo kablov. Naročniško telefonsko omrežje do telefonskih omaric (primarni del omrežja) zagotavlja možnost vključitve vseh interesentov na tem prostoru.

Zmogljivost razvodnega (sekundarnega omrežja), od primarnih omaric do posameznih naročnikov, pa je dimenzionirana le za število do sedaj prijavljenih naročnikov.

Odločitev PTT je bila, da po začetem delu pri polaganju kablov ne menja zmogljivosti. Naknadne naročnike bodo priključevali po izvedbi vseh del, kar pa bo seveda povezano še z dodatnimi stroški, poleg že verificirane cene za sekundarni del telefonskega omrežja.

Zato prosimo, pohitite sklepati pogodbe na Stanovanjsko in komunalno gospodarstvo Kamnik, Steletova 8, soba št. 27 v II. nadstropju.

INFORMACIJA O PLAČILU DELEŽA ZA SOFINANCIRANJE IZGRADNJE PRIMARNEGA TELEFONSKEGA OMREŽJA V OBČINI KAMNIK

PLAČILO V ENKRATNEM ZNESKU – 8.134,00 din

PLAČILO V ŠESTIH OBROKIH

Prvi obrok znaša 1.359,00 din

ter pet obrokov 1.429,20 din

ZA DO, DRUŠTVA, OBRTNIKE – 16.268,00 din

SKG KAMNIK

Izjava Zelenih Kamnika o problematiki odlagališč odpadkov

Obstoječe stanje

Sedanje odlagališče komunalnih odpadkov na Duplici, nekdanja gramozna jama, globoka do 8 metrov in s prostornino več kot 200.000 m^3, je že nad 5 metrov visok hrib.

Zaradi učinkov strojnega stiskanja, predvem pa kompostiranja odpadkov je na tem odlagališču doslej odloženih vsaj dva milijona m^3 odpadkov. Poleg komunalnih so tu tudi industrijski odpadki, predvsem ostružki kož iz Tovarne usnja, ki vsebujejo okolju zelo nevarne kromove spojine. Ti ostružki bi morali biti pomešani z apnom, stisnjeni v bale in zaviti v nepremočljive folije. Dovažajo pa jih kar v razsutem stanju.

Odlagališče je povsem neizolirano od okolja, brez ustreznega zajemanja in odvajanja odcednih vod, čeprav je prav to področje v z občinskim odlokom zaščitenem varovalnem pasu podtalnice, namenjene za pitno vodo.

Kot tako je odlagališče povsem neustrezno, polno in ga je treba čimprej zapreti. Ekološko ustrezna snacija odlagališča pa je žal praktično nemogoča.

Kriteriji za novo odlagališče komunalnih odpadkov

Izbor lokacije za odlagališče

– predlagatelj mora najti več načelno primernih lokacij,

– za vsako lokacijo mora izdelati celovito strokovno in stroškovno analizo,

– obvezna je neodvisna revizija izdelanih analiz,

– na osnovi izdelanih analiz sledi izbor najprimernejše lokacije. Pri izboru sodeluje tudi širša javnost (krajani, društva za varstvo okolja, Zeleni Slovenije in drugi zainteresirani),

– pri izboru upoštevamo pogoje kto so:

– minimalni higijenski vplivi na okolje,

– minimalne vplivne obremenitve narave in pokrajine,

– minimalne izgube visokovrednih tal,

– velike oddaljenosti od vodonosnih področij,

– optimalne geografsko-funkcionalne integracije,

– optimalne možnosti izkoriščanja glede na velikost deponije.

Izbor metode odlaganja

Upoštevati je treba naslednje kriterije za kontrolirano odlaganje odpadkov:

– deponija mora biti zgoraj in spodaj izolirana od okolja,

– deponijo je treba obvladati, kar pomeni, da je možno odložene odpadke ponovno najti in odkriti,

– deponija mora biti kontrolirana, da ne bi danes ali v prihodnje prehajale škodljive snovi v okolje, v zrak, vodo in tla.

Izrednega pomena je spodnja talna izolacija, kajti tudi več metrov debela plast gline je nezadostna in z leti postane prepustna. Pri sodobnem, popolnoma izoliranem odlagališču je posebnega pomena odvajanja odcednih vod v obstoječe komunalne čistilne naprave. Te, biološke čistilne naprave ne morejo nevtralizirati večine kemičnih strupov, zato tovrstni odpadki na komunalno odlagališče ne sodijo.

Premoženjsko pravni vidik

Pridobivanje lokacije za odlagališče mora temeljiti na popolnem dogovoru s prizadetimi krajani. Upoštevajmo pri tem v sodobnem svetu uporabljene kriterije, zlasti:

– urejeno lastništvo s primernimi odškodninami,

– ustrezno stalno rento prizadetim krajanom, predvsem zaradi uničene soseščine, smradu, insektov in ptičev, povečanega prometa . . .

Že v projektu novega odlagališča morajo biti razdelani vsi načrti za zaprtje in sanacijo tega odlagališča, ko bo polno in izrabljeno

Financiranje odlagališča

– mora biti brezpogojno v celoti zagotovljeno pred pričetkom izvajalnih del za novo odlagališče.

Kriteriji za delovanje odlagališča

– predhodno selektivno zbiranje odpadkov kot so papir, steklo, platika, gospodinjski nevarni odpadki (laki, neuporabljena zdravila, baterije ipd.),

– brezhibno, strokovno organizirano delo pri transportu in na odlagališču odpadkov,

– stalna organizirana strokovna in javna kontrola delovanja odlagališča.

Sklepne ugotovitve:

– kamniška občina nujno potrebuje novo, sodobno , od okolja izolirano odlagališče komunalnih odpadkov;

– lokacija za novo odlagališče mora biti izbrana strokovno in demokratično;

– odlagališče mora delovati na ustreznem strokovnem nivoju in pod stalnim javnim nadzorom,

– pri načrtovanjih in obratovanju upoštevajmo sodobne svetovne izkušnje in ne samo naših, že zastarelih predpisov,

– zahtevamo, da Skupščina Slovenije že letos sprejme sodobne predpise s tega področja,

– zahtevamo, da občinski organi že letos na regijskem nivoju rešijo problem odlagališč industrijskih, okolju nevarnih odpadkov.

Dodatek: odlagališča jedrskih odpadkov

Ker so nas, krajane, vznemirile govorice o možnosti odlaganja jedrskih odpadkov v opuščenem rudniku kaolina v Črni, pričakujemo, da bodo občinski organi javnosti takoj sporočili podrobnejše podatke o takih načrtovanjih.

Zeleni Kamnika ob tem izjavljamo, da v naši občini že zaradi velike razseljenosti prebivalstva, pa tudi zaradi konfiguracije tal NI PRIMERNIH ODLAGALIŠČ ZA NIKAKRŠNE RADIOAKTIVNE ODPADKE.

ZELENI KAMNIKA
PREDSEDNIK IO
Branko NOVAK

Pohod na Oseke

Tuhinjci so bili tudi letos dobri organizatorji vsakoletnega spominskega srečanja pri spomeniku padlim borcem NOB na Osekah.

V nedeljo, 11. februarja ob 10. uri se je na prireditvenem prostoru zbralo precej ljudi. Veliko je bilo domačinov, pa tudi Kamničanov ni manjkalo. Na pohod skoraj 2 uri daleč od Tuhinja se je podala tudi skupina šolskih otrok osnovne šole Nevlje pod vodstvom svoje mentorice. Prišli so tudi nekdanji udeleženci bojev na tem območju. Srečali so se s prijatelji in obujali spomine na težke, a pomembne čase. Srečali so se prijatelji in znanci in kljub slabemu vremenu razpoloženje ni bilo nič slabše. Vzdušje so popestrili tuhinjski mladinci, ki so sodelovali v kulturnem programu. Ob koncu srečanja so kamniški upokojenci, ki so se srečanja udeležili, zapeli nekaj partizanskih pesmi.

Snežni metež, ki se je med programom vsul na obiskovalce, je pričaral zimsko idilo, ni pa pokvaril razpoloženja. Med udeleženci je bilo čutiti željo, da bi prijateljstvo, ki so mu bili priča na tem srečanju, moralo živeti med vsemi nami v Jugoslaviji.

STANE SIMŠIČ

● Odgovor na vprašanje Zelenih

O odlagališču jedrskih odpadkov šele v naslednjem mandatu

»Kamniško javnost čedalje bolj vznemirjajo govorice, da bo v opuščenem rudniku kaolina v Črni odlagališče jedrskih odpadkov. Čeprav menimo, da so te govorice brez osnove, želimo, da odgovorni občinski organi na skupščinski seji uradno zanikajo možnosti, da bi na našem območju odlagali jedrske ali kakršnekoli druge odpadke.« Takole so se pred kratkim Zeleni Kamnika obrnili na župana in na ta način postavili delegatsko vprašanje. Da bi bilo dilem čimmanj, bomo odogovor posredovali v našem časopisu, saj več kot to tudi na seji skupščine ne bi mogli povedati, je pojasnil predsednik skupščine Maks Lavrinc.

Odgovori so namreč dokaj nejasni.

Že v enem od sklepov izvršnega sveta, ki so bili sprejeti na oktobrski seji občinske skupščine, nanašajo pa se na postopek redne likvidacije rudnika Kaolina Črna, ki je bil sprejet na tej seji, je jasno zapisano, da »izvršni svet nalaga likvidacijskemu upravitelju, da posebno skrb posveča ekološki problematiki v zvezi z zapiranjem rudnika ter preprečuje kakršnokoli drugačno izkoriščanje opuščenih rudarskih naprav in rovov kot je dogovorjeno v projektu za zapiranje rudnika kaolina.«

Znano je tudi, da bo projekt zapiranja rudnika, ki ga strokovno pripravi Rudarski inštitut, po zakonu obravnavala tudi občinska skupščina, zato ne bo šlo nič »mimo« delegatov, predvsem pa ne mimo Zelenih, ki bodo takrat zagotovo že zasedali določena mesta v skupščini.

Sicer pa so se tudi v republiški skupščini konec decembra ukvarjali s problematiko trajnega odlaganja nizko in srednje radioaktivnih odpadkov. V zvezi s tem je družbenopolitični zbor republiške skupščine sprejel sklep, naj izvršni svet do 15. januarja pripravi celovito informacijo o reševanju omenjene problematike, opremljeno s predlogi nadaljnjih aktivnosti in ukrepov v zvezi s tem. Informacija bi bo njihovem mnenju morala zajemati podatke o načinu strokovne verifikacije meril za izbor lokacije radioaktivnih odpadkov, informacijski sistem za sprotno obveščanje javnosti, da bosta zagotovljena njen vpliv in nadzor, program usklajevanja teh aktivnosti s sosednjo republiko, pregled financiranja celotnega projekta ter izdelavo predloga za morebitno nadomestilo za razvrednotenje zemljišč in bližje okolice zaradi odlagališča. Še jasneje pa je bila izrečena zahteva za odgovor, kdo je pristojen in odgovoren za vodenje in koordiniranje nadaljnjih del pri iskanju rešitev za odlagališče jedrskih odpadkov, **kako in na kakšen način se izmed možnih lokacij odločiti za eno in na kakšen način se bodo izrekli prizadeti o njeni sprejemljivosti in nesprejemljivosti?!** V informaciji je treba povedati tudi, kako rešujejo podobno problematiko v tujini.

Več kot to, da je za odgovore na večino zastavljenih vprašanj zadolžen, ker je pač odgovoren za to področje, republiški komite za energetiko, za sedaj še nismo izvedeli. Roki za odgovore pa se prenašajo s 15. januarja na 15. februar, bržkone pa celo v novi mandat. Takrat pa, upamo, bodo Zeleni lahko sami bistveno vplivali na usodne odločitve za naše okolje, ki jih bodo sprejemali v skupščini.

R. G.

Vprašanja o gradnji PTT omrežja

A. Odgovori na vprašanja KS Duplica

1. Zahtevamo točno poročilo o višini in porabi sredstev, ki so bila zbrana iz samoprispevka za izgradnjo KKO?

Odgovor: Odgovor je podan v skupščinskem gradivu št. 32. To gradivo je na razpolago pri vodji delegacije.

2. Na osnovi katerega sklepa je SKG razvrstila KS za izračun prispevka (dodatnega) za izgradnjo sekundarne mreže – RNO?

Odgovor: Da bo potrebno občanom dodatno prispevati finančna sredstva za izgradnjo sekundarne mreže, je bilo KS v občini Kamnik obrazloženo že v poročilu, ki so ga prejele v mesecu marcu 1988 (glej stran 2, 5. odstavek). SKG je projektantu pri izdelavi projektne naloge izrecno naročilo, da naj ptt mrežo projektira po posameznih KS, ali izdela ustrezen predračun za ta območja. PTT Ljubljana in projektant Tegrad Ljubljana izjavljata, da to ni mogoče in, da so zato potrebni večji dodatni stroški.

3. Zahtevamo, da je izračun stroškov izgradnje RNO za KS Duplica posebej.

Odgovor: Ocena izračuna je podana v skupščinskem gradivu. Točnejše poročilo bo podano po usklajevanju s PTT Ljubljana.

4. Želimo odgovor, kdo plačuje stroške večkratnih ponovnih izkopavanj pred vhodom v podjetje Stol in pred vhodom v novo poštno poslopje?

Odgovor: Izkopi so bili opravljeni na zahtevo nadzora in jih je moral izvajalec (pogodbeni) izvesti na lastne stroške. Glede prekopavanja pred novim poštnim poslopjem smo vprašanje poslali Podjetju za PTT promet Ljubljana oz. Graditelju Kamnik, ki je izvajal gradbena dela. Nadzora pri izgradnji objekta ni opravljala SKG Kamnik.

B. Odgovori na vprašanja KS Šmarca

1. Načelna pripomba je, da poročilo, ki je bilo predloženo zboru KS dne 22. 11. 1989, ni opremljeno s konkretnimi številkami, ampak je napisano bolj na splošno.

Odgovor: SKG Kamnik vsa poročila usklajuje s PTT Ljubljana in projektantom ptt omrežja in ta poročila lahko izdela, ko prejme ustrezne podatke. Do tega datuma SKG Kamnik ni mogla dati ustreznih točnih podatkov. Zadnje podatke o manjkajočih kablih za sekundarni del smo prejeli šele 4. 12. 1989.

2. Iz kakšnih virov oz. koliko so do sedaj prispevale posamezne SIS oz. KS za izgradnjo ptt omrežja za KKO?

Odgovor: Podatki so dani v skupščinskem gradivu št. 32.

3. Zakaj bodo ravno krajani Šmarce in Nožic plačali najvišji znesek za sekundarni sistem, to je v višini 11.600.000. din?

Odgovor: Izračun je bil izdelan na osnovi pridobljenih ponudb iz izdelanih projektov z delitvijo predračunskih stroškov na število naročnikov po posameznih KS. Točen izračun bo možno dati po pridobitvi dejanskega končnega zneska za to območje. Prispevek za RNO bo usklajen z gradbenim odborom v KS Šmarca. Zakaj ni mogoče narediti točnega izračuna po posameznih KS, je dejal predstavnik PTT Ljubljana na usklajevalnem sestanku, dne 14. 12. 1989. Na tem sestanku ni bil prisoten nihče iz KS Šmarca. Ravno tako se predstavniki KS Šmarca niso udeležili ponovnega usklajevalnega sestanka, ki je bil sklican dne 19. 12. 1989.

SKG Kamnik bo vložil vse napore za pravilen izračun prispevka za sekundarno omrežje v sodelovanju s strokovnimi službami PTT Ljubljana.

4. Krajani KS Šmarca hočejo vedeti, kaj in koliko je bilo narejenega v njihovi KS z denarjem, ki so ga krajani Šmarce združili po pogodbi.

Odgovor: Iz skupščinskega gradiva št. 32 je na strani 112 razvidno, da je KS Šmarca združila nominalno vrednost 199.487.700. oz. 865.348.660. revalorizirano na dan 20. 11. 1989 din za izgradnjo primernega sistema oz. 0,9% bodo upoštevana pri izračunu prispevka za sekundarni del v revalorizirani vrednosti.

SKG Kamnik izračunava končni prispevek za sekundarni del, ki ga bodo občani KS Šmarca še morali plačati, tako, kot smo izračunali vložena sredstva za KS Duplico.

5. Glede na to, da so krajani Šmarce izglasovali samoprispevek za izgradnjo telefonije, ima KS še rezervirana sredstva za izgradnjo telefonije in je pripravljena prispevati, vendar samo za krajane svoje KS, toda ob takem poročilu – brez številk, teh sredstev noče združiti, saj se boji, da bo njen denar, zbran za točno določen namen, porabljen za druge KS.

Odgovor: Način izračuna prispevka za sekundarni del po KS ali solidarnostno bo uskaljen na skupnem sestanku s KS na območju posameznih central (VATC Bakovnik, ATC Center in Stranje). Jasno je, da bo KS plačala za sekundarni del le tisti znesek, ki bo odpadel na osnovi izračuna na posmezno KS ali povprečni znesek na področju posameznih central.

6. Krajani so že večkrat zahtevali od predstavnikov SKG, naj jim povedo, koliko kablov bo potrebnih za KS Šmarca, vendar odgovora niso dobili. Načrt za izgradnjo telefonskega omrežja v KS Šmarca pa so dobili šele konec septembra 1989.

Odgovor: Načrt za izgradnjo telefonskega omrežja za KS Šmarca za zbiranje soglasja je bil zapisniško predan predstavniku KS Šmarca tov. Miranu Lukanu že *17. 5. 1989* (projekt št. P-3644/B-LD7, dva izvoda formularjev z lastniki zemljišč in celotni spisek naročnikov, ki so se prijavili do tega dne. Nabava kablov gre izrecno preko Podjetja za PTT promet Ljubljana po posameznih odsekih (krajih). Ne poznamo vzroka, zakaj KS Šmarca zahteva ta podatek. V strokovni službi SKG so na razpolago vsi projekti, spiski kablov in ostali podatki.

7. Krajani sprašujemo, ali bo predvideno omrežje, ki je sedaj v gradnji, zadostovalo še za 500 priključkov v naslednjih letih!

Odgovor: Po zagotovilu Podjeta za PTT promet Ljubljana je primerno omrežje dimenzionirano tako, da so območja posameznih KS pokrita 100 odstotno.

8. Koliko m oz. km predstavlja sekundarni vod v KS Šmarca? Želimo imeti izračun za celoten sekundarni del omrežja v naši KS.

Odgovor: Dolžina sekundarnega voda v KS Šmarca se stalno spreminja glede na nove naročnike. Točen podatek je možno dati le na osnovi projekta, ki je bil izdelan na stanje naročnikov dne 20. 6. 1989. Trase sekundarnega omrežja za nove naročnike po tem datumu moramo uskajevati sproti s Podjetjem za PTT promet Ljubljana in izvajalcem del. Kot že rečeno, bo KS Šmarca prejela celoten izračun za sekundarno omrežje.

9. Kdaj se bo naročnikom iz KS, ki nimajo samoprispevka, zaračunal prispevek 0,9%, kolikor združujejo ostale KS, ki imajo samoprispevek? Pri izračunu prispevkov naročnikov po posameznih območjih ni razvidno, da bi se jim ta prispevek zaračunal.

Odgovor: Predlagali smo, da se prispevek 0,9% za tiste KS, ki nimajo izglasovanega samoprispevka, zaračuna pri obremenitvi naročnikov za plačilo sekundarnega priključka (revaloriziran znesek) takrat, ko se bo pričela gradnja primarnega dela v teh KS (KS Zaprice, KS Center).

10. Krajani KS Šmarce se zavedamo, da krajani Sel, Srednje vasi, zaradi visokega prispevka za sekundarni del, le-tega ne bodo v stanju sami plačati, vendar nas vseeno zanima, kaj je mišljeno s tem, »da se bo sistem plačila prispevka usklajeval s skladom stavbnih zemljišč«.

Odgovor: Pri tem je mišljeno, da naročniki iz odročnih KS plačajo prispevek za sekundarno omrežje le v tisti višini, kot je najvišji znesek, ki bo izračunan za gosto naseljene KS (izračun po K-ajih).

11. Kdo lahko zagotovi, da naročnikom ne bo treba plačati več razen končnega priključka. Dosedaj so namreč prispevali delež po pogodbi ter delež izračunan za posamezna območja. Ali se lahko zanesemo na sklep izvršnega sveta, ki je naveden pod točko 2 na strani 84 poročila v Poročevalcu.

Odgovor: Garent je sklad stavbnih zemljišč občine Kamnik, ki je pooblaščeni investitor za izgradnjo sekundarnega ptt omrežja v občini Kamnik.

Kdaj je realno pričakovati, da bodo zazvonili prvi telefoni v KS Šmarca?

Odgovor: Odvisno od tega, kdaj po PTT Ljubljana zmontirala telefonsko centralo na Bakovniku. Realno pričakujemo, da bodo prvi telefoni zazvonili v KS v pričetku leta 1991.

C. Odgovori na vprašanja KS Srednja vas

1. Nesprejemljivo je, da bi zaradi neugodne lokacije glede na centralo v primerjavi z drugimi morali plačevati ceno za priključek, ki bi se formirala glede na tekoče stroške in bi bila nekajkrat višja.

Odgovor: Predlagano je, da naročniki iz odročnih KS plačajo prispevek za sekundarno omrežje le v tisti višini, kot je najvišji znesek, ki bo izračunan za gosto naseljene KS po posameznih odsekih. Višina prispevka se bo usklajevala s KS po posameznih centralah in s Skladom stavbnih zemljišč občine Kamnik.

SKG Kamnik
Janez Turnšek, dipl. ing. gr.

Kamnik pred volitvami

DEMOS kot ljudsko gibanje

Da bi delo DEMOS-a kar najbolje teklo, je nujno in logično vsestransko in različno povezovanje. Dragocena je tudi pomoč posameznikov, ki s svojim znanjem, izkušnjami in delovanjem razširjajo DEMOSO-ve možnosti prodiranja v volilnem boju.

Eden od teh je tudi Anton Tomažič, član republiškega štaba DEMOS-a, sicer predstavnik SDZ, hkrati pa je tudi predsednik izdajateljskega sveta tednika Demokracija. Je dejaven član slovenske politične opozicijske scene in natančno seznanjen z volilnim bojem ter igrami in igricami, ki se spletajo okrog tega. Svojo pomoč je posredoval tudi kamniškemu štabu DEMOS-a. Odgovoril je tudi na nekaj naših vprašanj.

Anton Tomažič, član republiškega štaba DEMOS-a

Kaj je DEMOS in s kakšnim namenom je bil organiziran?

Tomažič: Ta trenutek je DEMOS ljudsko gibanje. Ljudje, ki so bili prikrajšani za spontano politično aktivnost, so zdaj začutili, da je tega konec in da se lahko politično udejstvujejo. Posledica tega je ustanavljanje posameznih strank. Oblastna struktura je spregledala, da je pluralizem nujen, zato je pospeševala organiziranje strank z namenom, da bi drobila moči. Spoznanje o tej razdrobljenosti je povzročilo združevanje v DEMOS.

Ali DEMOS pokriva vseh pet strank le organizacijsko ali tudi programsko?

Tomažič: Med vsemi petimi strankami je več skupnega kot različnega. Ne smemo vsega presojati samo po napisanih programih. Kot primer naj navedem partijo, ki je naredila čudovit program, vendar pa mu ne verjamemo, ker ne verjamemo tem ljudem. Poudarek je torej na ljudeh! V levem bloku so ljudje isti, pri nas pa so se pojavili novi. Poudaril bi, da je tudi organizacijski faktor izredno pomemben. Čas nas bi prehitel, če se ne organiziramo. Vsi skupaj imamo lokalne organizacije, nobena od organizacij pa jih nima po vseh občinah. Nobena organizacija ne bi mogla v kratkem času najti dobrih kandidatov, vsi skupaj pa jih imamo.

Kako bo DEMOS stopil v volilni boj? Ali bo merjenje v njem enakopravno za oblastno in opozicijsko stran?

Situacija je daleč od enakopravnosti. Na eni strani imamo oblastni blok s stotino profesionalcev in izkušenih politikov, ki se gredo to politiko v dopoldanskem času. Imajo prostore, opremo, avtomobile in tako naprej.

Na drugi strani pa so izključno amaterji, brez virov financiranja, ki delajo na političnem področju v popoldanskem času po napornih službah. Poleg tega je volilna zakonodaja izrazito pisana na kožo oblastnim strukturam. Najvažnejše pa je to, da se na glasovnicah ne bo videlo, kateri organizaciji pripadajo kandidati.

Vprašljiva je tudi sestava volilnih komisij. Razlike pogojuje tudi dejstvo, da v podjetjih ni dovoljeno ustanavljanje novih političnih organizacij, dovoljeno pa je delovanje ZK in ZSMS. To bo zelo vplivalo na rezultate volitev v zbore združenega dela.

Kako bo DEMOS nastopil na volitvah?

Tomažič: Predlagal bo kandidate za vse funkcije v vseh skupščinah in tudi za predsednika Slovenije. Če bomo v skupščinah dobili večino, bomo seveda formirali vlado.

Kako bodo ljudje vedeli, kateri kandidati na volitvah so predstavniki opozicije?

Tomažič: Za eno tretjino kandidatov bo to jasno, ker bodo navedeni na listah. Volilec bo torej pred seboj imel liste SZ, ZK in DEMOS-a. Pri volitvah v druge zbore tega ne bo, zato smo se pri DEMOS-u odločili, da bomo razmnožili različne letake različnih velikosti z imeni naših kandidatov.

Kaj pa volilne komisije, ki je tudi v Kamniku že imenovana brez predstavnikov opozicije?

Tomažič: Že prej sem omenil, da to ni v redu. Predlagatelji takšnih komisij navajajo kot argument, da so predsedniki sodniki. V normalnih političnih razmerah sodniki ne bi smeli biti člani nobene stranke. Če pa so pri nas člani ZK, potem bi morali v komisije vključiti vsaj še po enega predstavnika opozicije.

Kaj se bo spremenilo? Če DEMOS na volitvah uspe? In če ne bo uspel?

Tomažič: Spremembe bodo v vsakem primeru, če dobimo večino ali ne, ker bo v skupščine prišla opozicija. Konec bo samovolje, ki je bila možna do sedaj. Če bo DEMOS dobil celo večino, potem bo seveda lahko npr. v občini dosegel, da bo v skupščini izvoljen župan, ki bo iz kroga opozicije. Odločilen bo tudi vpliv na izvršilne organe (vlado v republiki oz. izvršni svet v občini). V vsakem primeru pa bodo prišli na oblast novi ljudje.

Zakaj je to pomembno

Tomažič: V dosedanjem političnem sistemu je vladalo načelo negativne kadrovske selekcije, kar pomeni, da so na vrhove prihajali ljudje, ki so bili najbolj sposobni konformizma in pogumnega mišljenja. Govorili so tako, kakor je bilo treba govoriti, ne pa tako, kakor so mislili. Pravi in pošteni strokovnjaki, ki so doslej obstajali na robu družbe, pa bodo prav s pomočjo DEMOS-a prišli na odločilne položaje v družbi.

B. P.

KAJ POČNEJO STRANKE

ZKS-Stranka demokratične prenove

Občinski komite ZKS je v četrtek, 15. 2. ob 16. uri na svoji seji predstavil kandidatno listo za spomladanske volitve in volilni program občinske organizacije ZKS. Na seji je sodeloval član CK ZKS Boris Muževič.

Zveza socialistov Kamnik

Kamniški socialisti so imeli svoj predvolilni zbor v četrtek, 15. 2. ob 18. uri v dvorani Veronika nad kavarno. Njegov gost je bil Viktor Žakelj. Svojim somišljenikom so predstavili program in nosilce kandidacijskih list za najodgovornejše funkcije v občini. Ob krajšem kulturnem programu, nastopila sta citrar Tomaž Plahutnik in basist Rok Lap, so sprejemali tudi pristopne izjave novih članov.

DEMOS – Demokratična opozicija Kamnika

Svoj volilni program so člani DEMOS-a predstavili v četrtek, 15. 2. ob 19.30 v avli Srednješolskega centra. Na predvolilnem shodu so predstavili svoje kandidate za zbor KS občinske skupščine in tri kandidate za republiško skupščino. Gosta prireditve sta bila France Tomšič (SDZS) in član predsedstva krščanskih demokratov. V kulturnem programu so nastopili člani pevskega zbora Cantemus. Podoben shod je DEMOS imel v motniškem kulturnem domu v soboto, 17. 2. ob 19. uri, v osnovni šoli Stranje pa je Demokratična opozicija Kamnika nastopila v nedeljo, 18. 2. ob 10. uri.

ZSMS–Liberalna stranka

Za razliko od predhodnikov so nam na kamniškem ZSMS povedali, da bodo s svojo konvencijo prišli na dan šele v prvih dneh prhodnjega meseca. Sicer pa predvolilne aktivnosti potekajo tudi pri njih. Izvedeli smo še, da se bo kmalu organiziralo tudi »žensko krilo« kamniških liberalcev.

R. G.

Boj za oblast

Znašli smo se v položaju, ki ga nismo vajeni. Slovenci še nikdar nismo doživeli predvolilnega boja v takšnem vzdušju, namreč v trenju različnosti, ki so se utelesile v različnih strankah in s tem seveda v različnih političnih stališčih in raličnih opredelitvah. Stranke so novo dejstvo. Novo pa je predvsem to, da ena sama ideologija ni več tako zveličavna, da bi jo morali sprejemat kot prisilo monopolistično oblikovane oblasti, ki predvsem ni priznavala različnosti.

Naša nevajenos demokracije ali bolje rečeno prehodnega obdobja, ki naj bi nas pripeljalo k demokratičnemu usklajevanju različnih interesov, se kaže v različnih oblikah. Predvsem pa v napačnem razumevaju predvolilnega boja.

»Predvolilni boj« ima korenine predvsem v dejstvu, da so stranke vznikle predvsem zaradi posledic dolgotrajnega enopartijskega sistema in vodilne ideologije ZK, ki je sama sebi dodelila naziv avantgarde delavskega razreda. Stranke pa so nastale tudi zaradi neučinkovitega gospodarskega sistema, ki je deloval z administrativnim vodenjem, to pa je bilo obremenjeno predvsem z idejnostjo, ki jo je seveda krojila ZK.

Z vsiljeno vodilno vlogo in ozkim idejnim obrazcem, kako se sme misliti in kakšna so lahko politično nazorska izhodišča, pa je povezano tudi vprašanje temeljnih človekovih pravic. V pravni državi naj bi te urejale predvsem medsebojne odnose in konflikte. Gre torej za tehnologijo urejanja teh odnosov.

V tej luči je treba gledati tudi na pluralizem. Večstrankarski sistem zagotavlja politični sistem, ki omogoča kar se da optimalno urejanje teh odnosov in različnih interesov. Omogoča tudi normalno delovanje pravne države. V takšnih okoliščinah so zlorabe oblasti nemogoče, saj si oblast deli več idejnih nosilcev in si je torej ne more prisvajat ena sama ideologija ali stranka. Ravno zaradi tega dejstva je cilj DEMOS-a na volitvah predvsem sprememba političnega sistema. Stranke, vključene vanj, se zavzemajo za naslednje spremembe: večstrankarski sistem, katerega smisel je predvsem kontrola oblasti; pravna država, v kateri bi kar se da optimalno uravnavali in urejevali družbene odnose in konflikte; nestrankarski značaj države in državnega aparata – ta ne sme biti last NOBENE stranke! Ker je moč državnega aparata, ki jo nudi vladajočemu, če je ta njegova last, ogromna in strašna, je nujno, da dobi drugačno vsebino. To moč namreč lahko krotimo le tako, da si jo delimo! Le na tak način bo pred njenimi zlorabami varen vsak posameznik. Zavedati pa se je treba dejstva, da noben sistem ni najboljši, so samo precej dobri, manj dori in slabi v vseh mogočih odtenkih.

Torej DEMOS-ov glavni namen ni pridobiti si oblast oziroma boj za oblast. Gre za to, da v državne institucije pravno-formalno prodrejo tudi RAZLIČNOSTI, torej politična izhodišča, ki jih zastopajo različne stranke. Oblastniška vloga državnih organov bi se urejala s skupnim usklajevanjem in demokratičnim dogovarjanjem. Popolnoma jasno je, da odklanjamo monopolističen položaj katere koli stranke, saj je v DEMOS-ovi idejni opredelitvi ena od izhodiščnih premis prav kontrola in delitev oblasti, ki bo zagotovljena s pluralizmom. Najbrž pa bo obdobje po volitvah še obdobje prilagajanja, ki bo morda tudi malce kaotično. Preden se bo pri nas uveljavila pravna država v vseh svojih razsežnostih, bo najbrž moralo preteči še nekaj časa, ki pa prav gotovo ne bo minil brez pretresov. Ta dejstva navajam zaradi tega, ker dobiva besedna zveza »boj za oblast« negativen in sprevržen pomen. To se izraža tudi v nekorektnem poročanju, smešenju političnih nasprotnikov, blatenju, podtikanju neresničnih izjav in izkrivljanju izjav. (Ali niso te metode že stare in znane? Sleherniku mora biti jasno, da z demokratičnim odpiranjem prostora za različne politične nazorske opredelitve prihajajo na plano različna in celo zelo nasprotna si mnenja! In prav v sprejemanju teh se kaže naša nevajenost kulturnega obračunavanja s stališči, ki so za nas nesprejemljiva! Nasprotno stališče zmeljemo v prah – vendar z močjo argumenta in ne z argumentom moči.

B. P.

Kamničani bi radi bolj brezskrbno zajeli sapo

Kamnik je bil nekoč znano klimatsko zdravilišče. Ne da bi sedaj bolehali za nostalgičnim sindromom: Nekoč, v starih časih, je res prav luštno b'lo... Mesto se je razširilo proti jugu, po drugi svetovni vojni, pa tudi že po prvi, pa se je intenzivno industrializiralo. Razvoj pa, kot vemo, povsod zahteva svoj davek. Vse lepo in prav, če se Kamnik iz zelenega mesteca, kamor so se tudi Ljubljančani včasih hodili »nadihati čistega zraka«, danes ne bi preselil v tretjo skupino onesnaženosti zraka. Tega pa spremlja čedalje večji hrup, zdravju škodljiva industrija, mnogi pa menijo, da je sporna tudi politika širjenja mesta; vse prevečkrat pozidavamo zelene površine na ravnem: kar je seveda laže kot iskati skrite, ozke predele na manj plodni in seveda manj ravni zemlji na obrobju mesta.

Razumljivo je torej, da so se tudi v našem mestu odločili za ustanovitev območnega zbora Zelenih, ki bo sestavni del gibanja Zelenih Slovenije. V začetku januarja so na ustanovnem zboru izvolili Branka Novaka za predsednika, nekaj dni kasneje pa so se tudi dokončno odločili, da bodo na spomladanskih volitvah nastopili združeni v občinskem štabu DEMOS-a. Do nedavnega so namreč delovali pri ZSMS, ki jim je odstopil prostore. Z uradnim razpisom volitev in začetkom volilnega boja pa se je seveda gostoljubje ZSMS, ki bo v Kamniku nastopal samostojno, prekinilo.

Na ustanovnem zboru so kamniški Zeleni sprejeli svoj program, ki ga je pred tem pripravil iniciativni odbor.

Zeleni načrtujejo delo v projektnih skupinah, ki se bodo ukvarjale s konkretnimi problemi. Zato so ustanovili projektno-programski svet, ki ga bo vodil dr. Stane Uhan, in bo ob vsakem posameznem problemu pridobil vsa potrebna strokovna mnenja. Sicer pa so v programu poleg splošnih opredelili tudi povsem konkretne naloge Zelenih Kamnika. Občino ogroža predvsem industrija, saj je locirana tako rekoč sredi mesta. Zato naj bi se borili za celovito varovanje naravne in kulturne dediščine. Zavzemali se bodo za uresničitev načrta Kamniško-Savinjskega regijskega parka. Ob tem pa so tudi proti kakršnimkoli grobim, ekološko nevzdržnim posegom na območju Velike planine, Krvavca in Menine planine. Po njihovem mnenju naj bi se turizem razvil tudi na račun ohranitve narave, take kot je. Seveda so kamniški Zeleni za načrtno varovanje plodne zemlje in za zdravo podtalnico. Po njihovem mnenju naj bi oživili podeželje s pospeševanjem kmečkega turizma, pašništva, bio kmetijstva, sadjarstva. Te dejavnosti namreč ohranjajo naravo, dajejo podeželju kruh in tako zmanjšujejo pritisk na naseljevanje in delovna mesta v Kamniku in drugih gosteje naseljenih krajih. Zahtevajo pospešeno reševanje problema onesnaženosti sedaj praktično mrtve reke Kamniške Bistrice s pritoki. Kamniška industrija leži pretežno na območju podtalnice, rezervatom pitne vode za kamniško in južno ležeče občine. Velik del industrije uporablja okolju nevarne surovine in pri predelavi prenekateri puščajo nezaščitene velike količine nevarnih odpadkov. Zeleni so le za preverjeno in ekološko primerno tehnologijo, zato zahtevajo prestrukturiranje okolju škodljive in energetsko potratne energije v občini. Znano je, da je v občini veliko pljučnih obolenj in da je zdravstveno stanje delavcev slabo, zato Zeleni zahtevajo sprotno seznanjanje javnosti s temi in za varovanje zdravja in okolja pomembnimi podatki. Ozračje je še posebej onesnaženo v južnem delu Kamnika, zato je nujna organizirana sanacija individualnih in industrijskih kurišč ter kakovostno odpraševanje in razstrupljanje industrijskih odpadnih plinov, v prometu pa uporaba neosvinčenega bencina. Zeleni so proti nadaljni gradnji takoimenovanih spalnih naselij v občini in se zavzemajo za načrtno oživljanje starega dela mesta, posebno njegovih podstrešij.

Zeleni Kamnika se zavzemajo za celovito reševanje komunalnih odpadkov, še posebej za čimracionalnejšo varianto novega občinskega odlagališča, so proti predlogom za odlagališča jedrskih odpadkov v občini. Želijo, da se čimprej organizira neodvisna občinska ekološka služba, ki bo zadolžena tudi za obveščanje in osveščanje krajanov. Po njihovem mnenju bi moralo varovanje okolja priti tudi v obvezen učni program.

Zeleni Kamnika so v program še zapisali, da bodo pri svojem delu sodelovali z vsemi ekološko osveščenimi somišljeniki v občini in zunaj nje. Še posebej se bodo potrudili vključiti v svoje projektne skupine neodvisne strokovnjake. Ker pa je povsod problem tudi denar, pričakujejo soudeležbo iz sredstev občinskega proračuna, prispevkov, članarine in pomoč, kot pravijo ekološko nespornih sponzorjev.

ROMANA GRČAR

Komu verjamem – verjamem sebi?!

V šoli so nas učili, da hodimo po poti socializma: proč od »gnilega« kapitalizma, od izkoriščanja in revščine delavskega razreda. Verjela sem učiteljem, da nas bo nekega dne ta pot pripeljala na belo, široko cesto komunizma, v brezrazredno družbo, v kateri bo imel vsak človek toliko, kolikor bo potreboval. Ampak, zakaj so imeli, že takrat davno, nekateri večje potrebe, fička in televizijo, naš ata pa ni nikoli zaslužil več kot za golo preživetje in... moped... Pa je delal od jutra do večera imenitne »rostfrei štedilnike... In verjela sem, da bo bodočnost tudi nam »pripeljala« fička, s katerim bi se naša mama z bolečimi revmatičnimi nogami popeljala kam na izlet... Takrat davno, ko sem bila otrok, sem morala verjeti...

Zdaj že dolgo vem, da ima in je imela pot, po kateri hodim sence, ki zakrivajo prostor soncu. Zato besedam socializem in komunizem ne verjamem. Besedi nista izpolnili obljub.

Vesela sem političnega »prebujanja« in brstenja novih upanj. A priznam, da sem ob tem vznemirjena in zbegana. Nove stranke rastejo kot gobe po dežju, stare si nadevajo nova imena. Vse v imenu političnega pluralizma, za katerim je trditev, da je prava resnica tista, ki sloni na različnih, samostojnih in neodvisnih načelih. Ob prebivanju njihovih programov se ne morem odločiti, kje bom poiskala svoj prostor pod soncem, ki ga ne bo zakrila senca nekoga nad menoj. Ponujajo mi ga prav vsi... Torej bom morala poiskati pravo odločitev drugače. Morda v LJUDEH, ki ponujajo programe.

Nedavnega februarskega večera sem bila med ljudmi, ki so razodevali sence na poti socializma, po kateri sem hodila skoraj štirideset let. Zdelo se mi je, da mi berejo misli. Bilo je, kot bi poslušala sebe.

...Kolikokrat sem sama premlevala »učinkovitost« **zdravstvene participacije,** krivico ki prizadene najbolj posameznika v času bolezni ali starosti, ko je gmotno najbolj ranljiv...

...Socialna politika ni nikakršna politika, če želi izenačiti vse sloje prebivalstva, ne da bi si ob tem prizadevala, da nudi pravo socialno varnost za delo nezmožnim in večjo in večjo pravno varnost za dela zmožne. Tako so se v istem žaklju prejemnikov družbenih pomoči in posebnega varstva znašli eni in drugi, na škodo prvih in še večjo škodo drugih, ki so ob zadovoljevanju najnujnejših potreb »pestovali« nedelavnost in prepuščali usodo svojega življenja v skrb družbi...

...To, kar se danes dogaja s **šolsko populacijo** pri nas, spominja na narodno samouničenje. Ni mogoče ostati ravnodušen ob šolah, ki imajo manj kot 60-odstotno prehodnost. Nespametni in previsoki standardi skoraj polovici neke generacije vcepljajo v glavo misel: tepci ste, niste sposobni normalno končati te šole... Najbolj pošastno pa je, da takšno uničevanje mladine zganja družba priučenih delavcev...

O tem in še mnogočem so govorili ljudje, ki so tisti februarski večer zaključili z ustanovitvijo **področnega odbora Slovenske demokratične zveze za Kamnik.** Tem ljudem sem verjela.

Tako močno sem si želela, da bi imeli dovolj moči, da bi pregnali sence, ki zakrivajo prostor pod soncem, predvsem mladim. A vem, da želeti ni dovolj. Morala bom tudi sama kaj storiti, sicer ne bom nikoli več smela zapisati, da sem nekoč MORALA VERJETI. Zdaj nisem več otrok in vem, kako se dajo sence prepoditi.

IVANA SKAMEN

ODMEVI, POLEMIKE, KRITIČNA MNENJA...

Opozicija pri županu

Tako je naslovila prispevek novinarka R. G. v 2. številki Kamniškega občana. Ni naš namen polemizirati z besedami, s katerimi je novinarka obisk opozicije pri županu komentirala tako, da ves diši po dobrohotnosti in prijaznosti našega mestnega očeta in na drugi strani po otroški hvaležnosti predstavnikov DEMOS-a. Zato tudi ni »spregledala« otroškega zmrdovanja opozicije in ga okrcala, ne da bi se potrudila v tistem oklepaju zapisati, zakaj opoziciji ponujeni prostori v bivšem hotelu Planinka BOJDA NISO VŠEČ. Pravico, da ima opozicija mesto v občinski volilni komisiji, je preimenovala v »ponudbo« in jo spretno ovila v citat, ki se norčuje iz prizadevanj demokratične opozicije. Ni namreč namen opozicije biti »gost« volilne komisije in »nadzornik« njenega dela. Vsebina njene zahteve temelji na pravici in demokratičnosti v postopku volitev.

Ob polnih ustih pohval novinarke si je kamniški župan za »povabilo« predstavnikov DEMOS-a, ponudbo prostorov in gesto »dobre volje« zaslužil drugačen konec prispevka. Kajti, če so bile besede in geste dobre volje iskrene, ne bi smel razmišljati o tem, kako se bo tako opozicija na toplem lažje zmenila o njegovi rušitvi z oblasti.

Zakaj takšno razmišljanje kamniškega župana?

Če je bil iskren, je opravil sprejemni izpit iz pluralistične demokracije. Pomeni, da je tudi sam pripravljen sestopiti z oblasti in enakopravno sodelovati v letošnji »volilni« pomladi. Z iskrenostjo takšne vrste bi si vsekakor pridobil ugled tudi pri kamniški opoziciji.

Kot smo zapisali na začetku: ni naš namen polemizirati, izpostavili smo le DILEMO, na katero si mora kamniški župan sam odgovoriti.

za DEMOS: IVANA ŠKAMEN
Duplica

Odprto pismo izdelovalcu harmonik Rafku Sitarju

Čeprav je izdelovanje diatoničnih harmonik v Sloveniji že prava redkost, pa je v Kamniškem koncu kar nekaj dobrih izdelovalcev. Na žalost tudi takih, ki se samo hvalijo za dobre. Med slednje zagotovo sodi Rafko Sitar iz Komende, katerega delo sem sam dobro spoznal in okusil.

Pred desetimi meseci sem pri njem kupil diatonično harmoniko, s katero pa nisem zadovoljen. Takoj so se pojavile težave s samo uglasitvijo in z gumbi, ki nikakor niso hoteli steči tako kot je treba.

Za izdelke, kupljene v katerikoli trgovini, velja garancija in morebitno takojšnje popravilo. Pri tov. Sitarju pa očitno ni tako.

Ker se je bližal nastop na »Srečanju harmonikarjev v Ljubečni«, sem za ta nastop uporabil drugo harmoniko, ki me pred občinstvom ne izneveri, saj njeno kvaliteto dobro poznam.

Po tem nastopu pa so se začele težave z nadaljnimi popravili Sitarjeve harmonike. Očitki, da nisem nastopal z njegovo harmoniko, so se odrazili v njegovem delu. Harmonike mi ni hotel dokončno uglasiti, čeprav je to njegovo delo. S takšnim obnašanjem zagotovo ne dela v prid svojemu ugledu in delu. Če se je že odločil za zahtevno izdelovanje diatoničnih harmonik, naj to delo tudi pošteno opravi. Tov. Sitar pa se očitno drži samo drugega dela znanega pregovora: »za pošteno delo tudi pošteno plačilo«. V mojem primeru je bilo namreč samo »pošteno plačilo«.

Zato svetujem tov. Sitarju, naj bodoče kupce teh priljubljenih narodnozabavnih instrumentov raje napoti drugam, saj si bodo prihranili številna pota za popravila.

Pa brez zamere, tov. Rafko Sitar, kot kupca me ne boste več videli.

ANDREJ AŽMAN
Kranj

Odgovor na odprto pismo Franca Kočarja z Groharjeve 18

Duplica je naselje, ki je sorazmerno gosto poseljeno. Že zaradi tega je obremenitev okolja z onesnaževanjem povečana. Zavest o potrebi varstva okolja je pri krajanih visoka in si že leta prek organov krajevne samouprave prizadevajo in skrbijo za zdravo bivalno okolje. Njihova želja je, da bi se odpravilo iz območja bivanja vse vire onesnaževanja, ki so tu nastali v preteklem obdobju. V tem smislu smo tudi zahtevali od občinske uprave, katera je tudi po zakonodaji pristojna, da odpravi najbolj pereče vire onesnaževanja, ki so tu nastali v preteklem obdobju. V tem smislu smo tudi zahtevali od občinske uprave, ki je tudi po zakonodaji pristojna, da odpravi najbolj pereče vire onesnaževanja, in sicer: odlagališče odpadkov na polju pri samem naselju ter, da se preseli kovinarsko predelovalno delavnico izpred stanovanjskih blokov na Blejčevi ulici na drugo lokacijo. Občinska uprava pa je pri reševanju teh problemov v preteklosti povsem zatajila, čeprav je imela ustrezne materialne in upravne možnosti.

Ko se je na Duplici leta 85 načrtovalo in potrjevalo lokacijo za obrtno cono, je krajevna samouprava od načrtovalcev dobila informacijo, da bodo v tej coni locirane dejavnosti, ki so potrebne krajanom in da se bo rešil problem kovinarsko predelovalne delavnice, ki je pod okni stanovanjskih blokov ter, ***da v coni ne bo dejavnosti, ki bi bile kakorkoli ekološko vprašljive za okolje.***

Tako je občinska uprava, s takratnim soglasjem sveta krajevne skupnosti Duplica, za sredstva občanov odkupila zemljišča in ga komunalno opremila. Za ta namen so bila porabljena visoka finančna sredstva. Pri tem pa ni bil upoštevan predlog, da naj se, iz ekoloških razlogov, obrtna cona opremeni s plinom, obenem pa tudi širše območje Duplice.

V začetku leta 89 smo v svetu krajevne skupnosti Duplica izvedeli, da se v obrtni coni predvideva izgradnja obrata za reciklažo trikloretilena. Ker ta dejavnost zadeva delo z zelo strupenimi snovmi, se je svet krajevne skupnosti uprl tej nameri in prek delegatov v skupščini občine opozoril, da se ne strinjajo s to dejavnostjo na tej lokaciji, ker je preblizu stanovanjskemu naselju.

Pisno poročilo strokovne komisije inštituta Jožef Stefan iz Ljubljane opozarja na vse nevarnosti, ki jih lahko povzroči kraju obratovanje načrtovanega obrata. Opozarja tudi na potrebno najmanjšo oddaljenost od stanovanjskih objektov, ki mora biti najmanj 200 do 250 m. Pri tem pa komisija ni upoštevala, da je dejansko že na manjši oddaljenosti strnjeno blokovno stanovanjsko naselje, da so tu bifeji, trgovine, otroški vrtec in šola.

Investitorju je bilo tudi naloženo, da razišče druge primernejše variante lokacije. Iz tega tudi sledi, da investitor na svojo odgovornost trmoglavo sili z obratom na prag naselja, ki pa ga ne sprejema.

Samoupravni organi krajevne skupnosti so se ob upoštevanju navedenih dejstev uprli nameri, da obravnavani obrat prične delovati na Duplici. Večina krajanov, sosedov, okrog 1000 jih je, je svoje stališče podkrepila s podpisom. Ta ugovor smo posredovali skupščini občine Kamnik in sprožili upravni postopek.

Čutimo se prevarane od občinske uprave, ker dovoljuje na zemljišču, ki je bilo komunalno opremljeno s sredstvi občanov, graditi obrat, za katerega krajani niso dali soglasja.

Svet krajevne skupnosti

Zimska pravljica z očmi dedka Mraza

Naj začnem s pravljične strani, kakor se za dedka Mraza tudi spodobi. Vso pošto, ki pride na moj naslov preberem in nato obdarim po svojih zmožnostih in pridnosti otrok.

Tokrat se je oglasil starejši »otrok« in ne bom ga obdaril, ampak mu bom odgovoril na članek ZIMSKA PRAVLJICA ALI DEDEK MRAZ NEKOLIKO DRUGAČE v 2. številki Kamniškega občana. Zelo sem bil presenečen in obenem vedel, da se je nekdo spomnil in opisal vesele trenutke na otroškem prazniku. Dva tedna traja moja dolžnost, da obiščem vse enote po vrtcih in popoldan po raznih ustanovah in krajevnih skupnostih. Moje oči vidijo marsikaj. Otroci so tako neposredni, tako ljubeznivi in veseli. Zato sem napisal, da je to njihov praznik. Velikokrat me spravijo v nemajhne zadrege, saj me sprašujejo mogoče in nemogoče stvari. Toda vedno jih v njihovo zadovoljstvo rešimo na najbolj lep način. Tako so srečni otroci, še najbolj pa jaz. No, odvisno je tudi od dvorane. Če se slabo sliši, je ves trud zaman. V dvorani KS Srednja vas je bilo res enkratno. Mladinci so bili izvrstni in lahko so vzor in spodbuda ostalim. Z malo truda, dobre volje in zelo malo denarja so otrokom vtisnili v spomin že pozabljene navade. Jaz se bom tudi v bodoče rad odzval vsem vabilom in zagotavljam, da bom s svojim nastopom navdušil naše najmlajše. Zaradi krize bodimo do naših otrok bolj skromni, ampak toliko bolj pestri. Otroci bodo kljub temu srečni in zadovoljni. Če kdo ne verjame, naj povpraša otroke, pa tudi jaz vam to zagotavljam.

Lepo vas pozdravljam!

Vaš dedek Mraz iz otroškega vrtca.

Naslov v uredništvu Kamniškega občana

BOJAN GOLOUH
Trg svobode 4, Kamnik

Oči, da ne vidijo...

Pred časom se je eno od »ostrih peres« lokalnega kamniškega časopisa v črni kroniki lotilo kavarne Veronika. Iz zapisa je sicer vidno, da je obravnavani dogodek komaj omembe vreden, pa tudi vsi naši gostje vedo, da je Veronika med najmirnejšimi lokali v Kamniku. Bolj kot napihovanje incidenta me je zmotilo kronistovo modrovanje o »mrtvilu«, ki da vlada v kavarni »že od oživitve naprej«. Ker avtor té (retorično ne posebej posrečeno oblikovane) misli ni naš gost, mu moram par reči razložiti.

Funkcija gostinskega lokala, denimo kavarne Veronika, je v tem, da ljudje sem prihajajo na kavo, kozarec vina, preberejo časopis, prelistajo revije... ter malo posedijo in s kom poklepetajo. Če se to dogaja, potem je tvegano trditi, da gre za mrtvilo. V Veroniki pa se dogajajo še druge reči in to že nekaj časa: »Občanovemu možakarju« predlagam, naj stopi na prste, ko bo naslednjič šel mimo kavarne, pa bo prek zaves gotovo VIDEL, da je notri razstava. Kako enostavna so včasih pota do dejstev! Kar ne morem verjeti, da tudi avtor kronike kdaj poleti, ne bi slišal katerega od nastopov glasbenikov na našem vrtu, vsaj mimogrede. Za kulturni program ob odprtju zadnje razstave avtor kronike ni vedel... Pa bi moral, kajti teza zapisane besede je velika in hudo čudno je videti, kadar novinar bralce o nečem informira, ne da bi o taisti stvari sam kaj vedel.

Ker bi rad, da tole pisanje najde odmev med pismi bralcev, bom kratek. Uredništvu želim (bolj) srečno roko pri delu in vas lepo pozdravljam.

FLORJAN MLAKAR

Velika planina – zdaj le še oaza miru

...obdobje zatišja, pred velikimi organizacijskimi spremembami, ki so šele v zamahu in od katerih si nekateri obetajo začetek obdobja resničnega razvoja turizma na tem biseru sredi Kamniških planin? Ob tem morda le naš pomislek, ki se nam je porodil ob nedavnem obisku na planini. Ta sedaj resnično daje vtis oaze miru, primerne za čistega zraka in razmišljanj željnega sprehajalca, ki ga od časa do časa zmoti le nekajminutno ropotanje skorajda praznih sedežev na sedežnici. Aktivirajo jo vsaki dve uri, ob prihodu nihalke, za obiskovalce, ki otovorjeni odhajajo v oddaljenejša naselja na planini. Vlečnice mirujejo.

Že res, krive so vremenske razmere. Povsod je tako. Neke vrste naravna katastrofa za vse, ki živijo od zimskega turizma. Naš pomislek je prav v tem! Zakaj toliko graditi le na zimskem turizmu, tolikšne denarje vlagati v drage naprave? Veliki planini to ni potrebno. Vsaj ne samo to. Preveč »skritih potencialov«, predvsem neizkoriščenih, še ima. Ni treba posebej poudarjati, kako lepo je tu poleti in jeseni. Naš namen ni razglabljati o vseh možnih smereh razvoja Velike planine. In priznajmo, tudi pozimi je tu lepo. Četudi planina ni bila zasnežena, vsaj v začetku februarja še ne. Morda pa bo nov frontalni val prinesel zaželeni sneg. Upajmo! Kajti nekateri ga željno pričakujejo. Najemnik penziona Šimnovec in okrepčevalnice na Zelenem robu, ki ju trenutno obiščejo le naključni obiskovalci, vsekakor. Tudi žičničarji, čeprav je njihovo število prepolovljeno (nekaj jih trenutno dela na Stolovi žagi, kjer jih bolj potrebujejo kot na planini), ker tu zanje ni dovolj dela. Tudi to je včasih naporno.

Nihalka zaradi »mrtve sezone« (?) vozi le vsaki dve uri (ob 8., 10., 12., 14. in 16. uri, ko se zadnja vrača). Tudi za naključne obiskovalce je morda le prezgodaj, da se morajo iz planine odpraviti že v popoldanskih urah, ko je sonce še dokaj visoko. Ob tem omenimo še bolj okrnjen vozni red avtobusov. Po besedah malce jeznih obiskovalcev, ki morajo včasih avtobus čakati tudi po več ur, vozi ta v Kamniško Bistrico le še trikrat dnevno. Se ne izplača, je odgovor marsikoga v današnjih razmerah, ko delo, obratovanje naprav, vožnja za peščico potnikov pomeni le izgubo. Pa vendarle bi veljajo razmisliti, kaj vsak pri sebi lahko naredi, da bo bolje, da bi pritegnil na planino več obiskovalcev. Morda tudi s pestrejšo ponudbo, tudi z več reklame in povezovanjem s turističnimi organizacijami. Najemnik Šimnovca Janez Koderman je priznal, da je moral zaradi dragih stroškov prevoza vode in materiala iz doline z nihalko dobro premisliti, kako bi si racionaliziral delo. Kupil si je tratkor, tako da se sedaj po material vozi v dolino kar po cesti. Tudi vodo si iz planšarskega naselja v okrepčevalnico na Zelenem robu vozi sam. Tako oskrbuje sebe, pa tudi prebivalce planšarskih naselij. Na Zelenem robu ima namreč tudi priročno trgovino z najnujnejšimi živili in ostalimi potrebščinami za življenje na planini. Omenil je, da se je pogovarjal že z mnogimi – tako Nizozemci, Švicarji in še kom, ki bi radi preživeli nekaj dni na Veliki planini, pa kaj, ko tu nič »ne dela«. To jih odvrne. Morda pa bi jih sem veljalo vabiti poleti in v jeseni, ko ne bi bili odvisni le od žičniških naprav. Ko bi se morda na planino odpravili tudi s svojimi avtomobili, z one strani, čez Gojško planino, kjer bodo bojda kmalu začeli obnavljati in dograjevati gozdno pot. Od pristojnih smo namreč izvedeli, da je pred podpisom pogodba z SCT-jem, ki naj bi gradil planšarske koče na Jamah (za trg), vzporedno s tem pa bo moral omenjeni izvajalec dograditi gozdno cesto, primerno za javni promet na Veliko planino, vključno s parkiriščem v neposredni bližini Tihe doline. Drugi del obveznosti izvajalca pa bo elektrifikacija planine – od Šimnovca, preko Zelenega roba, do predela na Jamah. In to na tak način in s takimi kabli, ki bodo kasneje omogočali elektrifikacijo vlečnic v Tihi dolini.

Pogled s sedežnice: levo, zgrešena vlečnica na Purmanu (bojda jo bodo sedaj končno prestavili), ob desnem robu pa se vidi izsekan del, kjer po novem poteka vlečnica od vznožja »rorčka« do Zelenega roba.

Ob tem omenimo, da so na planini že določena štiri mesta, odlagališča za odpadke, določene pa so taudi štiri koče na planini, kjer se bodo odpadki do odvoza shranjevali. Zato pa bodo odslej morali vsi imetniki koč plačevati komunalni prispevek za odvoz smeti.

Kakšni bodo rezultati poslovanja novega podjetja Rekreacijski center Velika planina, se sicer še ne ve do podrobnosti. Glede na to, da pa je bilo v začetnem obdobju veliko naložb (obnova sedežnice, nihalke in ratraka), pa se pričakuje izguba kot so nam povedali. Že v prihodnjih mesecih je v načrtu organiziranje delniške družbe, ki bo vključevala tako turizem na planini kot tudi ostale rekreacijske dejavnosti v občini. Delničarji bodo med drugim tudi vsi tisti, ki so do sedaj kakorkoli vlagali v Veliko planino.

Tako, torej smo na pragu velikih sprememb! Upajmo, da tudi potem ne bo za vse krivo vreme! Pa tudi v tem primeru le ne bo treba čisto obupati. Kajti nekateri smo čisto zadovoljni s pravo oazo miru. To pa je v današnjem, stresa polnem življenju tudi nekaj.

ROMANA GRČAR

SuperIDEA
podjetje za proizvodnjo, posredovanje in svetovanje, d.o.o.
61240 KAMNIK, Podgorje 3/c

tudi za vas

- **uvažamo nove in rabljene osebne avtomobile (brez davka in na leto le 20% carine in jih dajemo v zakup (leasing);**
- **uvažamo rabljene osebne avtomobile;**
- **uvažamo proizvodna in druga osnovna sredstva (brez carine in davka in dajemo na leasing.**

Morda je to ideja tudi za vas.

Zato pokličite nas!

Telefon: 832-077, od 15. ure dalje!

Mali oglasi

Inštruiram angleščino za osnovne šole. Dominika Logar, Klavčičeva 9 (II. nadstropje).

Suh skladiščni prostor, 30 kv. m., na Kidričevi ulici, oddam. Tel. 832-505.

Italijanski globok otroški voziček »prenetal«, prodam. Avpič, Ljubljanska 3, Kamnik. tel. 832-291.

Garsonjero v Kamniku, 27. kv. m. na Zikovi 7, prodam. Možnost kredita. Tel. 570-000.

Zastavo 101 comfort, l. 80, zelo dobro ohranjeno, prodam. Pramenko, Medvedova 9, Kamnik.

Pester dan v Šmarci

V soboto, 3. februarja, so bile v obnovljenem kulturnem domu v Šmarci, ki je po osmih letih zadnje dni preteklega leta le dobil dovoljenje za uporabo, kar štiri prireditve. Gasilsko društvo, ki je lani delovalo zelo uspešno, je imelo občni zbor. Sprejeli so poročila o delu in program dela za naprej. Kulturna sekcija društva je v sodelovanju s prof. Ivico Ropas organizirala proslavitev slovenskega kulturnega praznika. Lep koncert moškega pevskega zbora Solidarnost in recitacije mladine iz domačega kraja sta navdušila polno dvorano. Pred koncertom je bila seja skupščine krajevne skupnosti Šmarca. Udeležba ni bila pretirana, vendar je bilo sprejeto poročilo o delu v lanskem letu in zaključni račun. V razpravo je dan nov Statut KS, sprejet je predlog dela za leto 1990. Prebran je bil predlog za nove člane organov v KS in predlaganih članov v volilno komisijo.

Po seji skupščine in koncertu je Gasilsko društvo Šmarca priredilo družabni večer z živo glasbo. Na žalost organizatorjev in polne dvorane obiskovalcev – krajanov je prireditev predčasno zaključilo nasilno dejanje.

GASILSKO DRUŠTVO ŠMARCA
ing. FRANCE PUCELJ

Gospodarstveniki o Kamniškem občanu

Na zadnji seji občinskega odbora Medobčinske gospodarske zbornice so o financiranju občinskega glasila govorili tudi kamniški direktorji. Zakaj tudo oni?

V zadnjem obdobju, ko predstavniki raznih strank in združenj zahtevajo redno izdajanje glasila vsaj do volitev, ker imajo pač velik interes v njem predstaviti svoje programe in predvolilne aktivnosti, in ko se je pod vprašajem izhajanje glasila predvsem zaradi pomanjkanja sredstev za njegov obstoj (in ne zaradi izključevanja možnosti, da se tudi »nerežimske« stranke predstavijo v njem), je jasno, da mora svoje povedati tudi gospodarstvo. Logično je namreč, da ima besedo pri tem tisti, ki za to tudi največ prispeva. Lani pa so prav delovne organizacije prispevale okrog 27 odstotkov vsega potrebnega denarja za izhajanje glasila. Od ostalih so nekaj več kot 7 odstotkov prispevale krajevne skupnosti, 10 odstotkov sisi, 24 odstotkov proračun, poldrug odstotek družbenopolitične organizacije, kar četrtino vseh sredstev pa je bilo pridobljenih z lastnimi prihodki. V pogojih tržnega gospodarstva je samoupravno sporazumevanje kot način financiranja raznih dejavnosti prišel takorekoč »iz mode«. Gospodarstvo se je ob preobremenjenosti še z mnogo drugimi dajatvami temu uprlo. Iz razprave direktorjev na zadnji seji zbornice je bilo sicer razbrati, da se kot predstavniki gospodarstva občine sicer nočejo odpovedati lokalnemu glasilu, čeprav jim to v tržnem smislu ne pomeni toliko kot osrednji slovenski mediji. Vendar pa so zahtevali, da se financiranje glasila končno sistemsko uredi. Časopis bo namreč tudi naprej po njihovem mnenju moral izhajati z neko državno subvencijo, v taki ali drugačni obliki – ob še večji tržni angažiranosti samega časopisa, seveda. In še, časopis ne sme postati glasnik ne ene ne druge stranke, ampak mora biti občinski. Prav zato bi morali sredstva zanj najti v občinskem proračunu. Razmišljali so tudi o možni uvedbi nekakšnega davka na informiranje, in še dejali, da bo denar torej v vsakem primeru delno še naprej v taki ali drugačni obliki pritekal iz gospodarstva. Vendar pa bo to v bodoče stalni vir, ne pa, da se sedaj Kamniški občan z vsakim podjetjem posebej pogaja za sofinanciranje.

Predlog izvršnega sveta ob tem je bil, da bi se po volitvah glasilo organiziralo v podjetje, ki bi si sicer zagotovilo neko državno subvencijo, predvsem pa bi se z bolj komercialnim obnašanjem moralo preživljati tudi samo, saj bi bilo resnično neodvisen lahko le na ta način. Ker je bilo na seji očitno, da se proračun brani kakršnekoli dodatne obremenitve, so gospodarstveniki predsednika izvršnega sveta na seji še opozorili, da se le velja izogniti prehajanja iz ene skrajnosti v drugo, kot je trenutno navada na mnogih področjih. Z dekreti le ne velja vsega uvajati, in potem, ko zapiha nov veter, na vrat na nos to ukniti. Zato so predlagali, da ustanoviteljstvo nad občinskim glasilom prevzame občina, v prehodnem obdobju (tega pa gotovo ne bo konec že po volitvah) pa naj se zato financira iz proračuna.

R. G.

V ponedeljek, 12. februarja se je na redni seji sestal uredniški odbor Kamniškega občana, da bi med drugim proučil težave pri finansiranju glasila. Na seji smo obravnavali tudi vlogo glasila v razmerah političnega pluralizma.

Seje sta se udeležila tudi predsednik občinske skupščine Maks Lavrinc in predsednik Socialistične zveze Slovenije za občino Kamnik Davorin Gregorič.

V dokaj tehtni in poglobljeni razpravi je bilo oblikovano ve predlogov, ki bodo posredovani občinski skupščini.

O razpletu bomo naše bralce, kamniške občane, sproti seznanjali

STANE SIMŠI

Bo Kamniški občan še izhajal redno?

Kamniški občan že dolgo časa zaradi hitro naraščajočih stroškov bije bitko za svoj obstoj. Postavljajo se vprašanja o nadaljnjem izhajanju, zmanjševanju obsega in drugačnih rešitvah. Kako naprej? Uredniški odbor želi med drugim dobiti tudi odgovore naših bralcev, da bi na osnovi tako zbrane dokumentacije lahko oblikoval konkretne predloge in jih posredoval odgovornim v reševanje.

Zbrali smo mnenja nekaterih naključno izbranih občanov in njihove poglede objavljamo v nadaljevanju.

Ivanka in Albin JEVŠNIK, upokojenca, Kovinarska 10/b, Kamnik. Sobesednica Ivanka pravi, da zelo rada in redno spremlja kamniškega občana, hkrati pa bere tudi domžalsko glasilo. Hrani Kamniškega občana vse od 1978 dalje. Po njenem prinaša vrsto zanimivih vesti iz celotne občine, zlasti iz krajevnih skupnosti. Posebno skrbno čuva posamezne številke, nekatere članke pa celo izrezuje. Naša okolica, pravi Ivanka, z veseljem pričakuje vsako številko glasila, zato ne bi smeli ogroziti rednega izhajanja. Vsebina je prav v redu, poleg vesti o raznih dogodkih jo zanima šport in druge aktivnosti. Kritičnih pripomb nima, želi le, da bi časopis redno izhajal. Bila bi zelo prizadeta, če bi skrčili obseg ali prenehali z izhajanjem. Včasih se zaplete pri dostavi časopisa, zato se je za manjkajoče številke napotila na uredništvo. Pripravljena je glasilo tudi sofinancirati. Takemu razmišljanju se je pridružil tudi njen mož Albin.

Brane Mihajlov, 27 let, Soteska. Glasilo redno bere in je kot tako zelo potrebno. Vesti so zanimive, drugje jih ne zasledi. To mu daje pregled nad vrsto problemov v ožjem in širšem območju občine. Ljudje čakajo na vsako

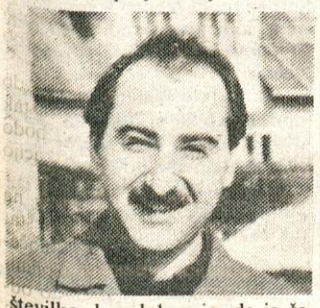

številko, kar dokazuje, da je časopis našel mesto med občani. Vsako spreminjanje lahko le poslabša informiranost ljudi. V pogovoru je predlagal, da bi po zgledu nekaterih drugih odprli možnost objavljati konkretna vprašanja, npr. črne točke v prometu, opozarjati na druge konkretne probleme. Zanimivo bi bilo objavljati potrebe po delavcih in podobno. Je proti vsakemu razmišljanju o ukinitvi časopisa, o čemer teče polemika, ampak se zavzema za razumno rešitev.

Anita Mejač, 13 let, učenka 7. raz. os. šole Toma Brejca, Kamnik. Časopis bi poleg rednih vesti o dogajanju v občini po njenem mnenju moral objavljati več prispevkov mladinskih dopisnikov. Vsebino bi s tem še obogatili, saj bi obravnavali le konkretna vprašanja. Meni, da je sedanja vsebina bolj ali izključno namenjena starejšim, potrebam mladih pa občutno premalo. Manj naj bi objavljali raznih političnih razprav, saj te lahko občani čitajo v osrednjih glasilih. Predlaga, da bi na vseh osnovnih šolah ustanovili novinarske krožke in mlade vključevali v dopisniško aktivnost. Časopis je potreben tako starejšim kakor mladim in bi ukinitev vse močno prizadela, ker bi s tem okrnili obveščanje z novostmi; to bi se poznalo tudi na drugih področjih.

Tone Berdnik, 82 let, Zaprice Kamnik. Vse novice, ki jih prinaša Kamniški občan z zanimanjem prečita. Zadnje številke ni prejel, zato jo je sam poiskal na uredništvu. Ne glede na leta stalno spremlja dogajanja v občini in mu časopis veliko pomeni. Meni, da bi glasilo lahko obravnavalo poleg stalnih rubrik še nekatere druge. Opozarjati bi morali na napake, npr. slabo praznjenje smetnjakov. Marsikatero vprašanje bi hitreje in odgovorneje rešili. Glasilo mora redno izhajati, saj prebivalcem veliko pomeni, zlasti tistim, ki s srcem živijo na Kamniškem. Vsebina časopisa odgovarja potrebam. Ne smemo dopustiti, da bi ogrozili redno izhajanje.

Ljudmila Dolenc, 63 let, Kamnik–severni del. Vsako številko Kamniškega občana prečita v celoti. Zadovoljna je z dosedanjim obsegom in po njenem mnenju ga tudi drugi občani radi prebirajo. Zelo zanimiva je rubrika – polemike in odmevi – kjer se izražajo različna mnenja. Problem financiranja bi morali urejati v skladu s spremembami, ki nastajajo v družbenem življenju. Meni, da bi osnovni vir sredstev, potrebnih za redno izhajanje, moral pritekati iz občinskega proračuna, za del sredstev pa je prepričana, da bi jih prispevali tudi občani sami. S prenehanjem izhajanja ali krčenjem obsega ča-

sopisa ne soglaša. Prepričana je, da deli mnenje tudi drugih, zato je potrebno poiskati vse možnosti za ugodno rešitev nastalih problemov.

Angelca Rovtar, 65 let, Dublica, je zadovoljna z rednim izhajanjem časopisa, vsako zakasnitev takoj opazi, pa tudi drugim je žal, če ga ne prejmejo pravočasno. Mnogi sprašujejo, kje je pri-

šlo do zastoja. Vsebina glasila je kar dobra, nekatere rubrike bi lahko še razširili, zlasti s polemičnimi sestavki. Glasilo ji omogoča spoznavanje krajevnih prilik, jo seznanja s problemi in tudi s kritičnimi pogledi na določena družbena gibanja. Okolica, kjer živi, želi redno izhajanje časopisa in bi protestirali, če bi glasilo ne moglo več prihajati v vsako družino.

France Humar, 64 let, Godič. Časopis redno sledi. Informacije, ki jih na ta način dobiva, so zelo zanimive, ker kažejo na aktivnosti v občini. Rad prebira vesti iz dela in življenja v krajevnih skup-

nostih. Vsebinska usmeritev je primerna, nekatera vprašanja bi veljalo postaviti bolj kritično. Na tak način bi časopis še pridobil na ugledu. Pri dostavi časopisa na njihovem področju kasnijo, zasto bi morali to zadevo ugodneje rešiti. O ukinitvi ne razmišlja, kar meni, da bi vsako odstopanje bilo neprimerno bolj škodljivo, kakor zbrati manjkajoča finančna sredstva. Zagotavlja, da bi tudi krajani bili pripravljeni prispevati del sredstev. Vprašanje pa so stroški organizacije naročnine, ki bi verjetno presegli vrednosti zbranih sredstev.

Veronika Osolin, 38 let, Šmarca. Občana redno prejema, dostavo imajo urejeno, z vsebino je zadovoljna, zlasti jo zanima zadnja stran, šport in drugo. Zanima jo tudi področje gospodarjenja, rada je seznanjena z aktualnimi vestmi iz Kamnika, česar si brez takega glasila ne bi mogla zagotoviti. Meni, da bi objavili izvlečke raznih pomembnih sej, srečanj in jih v skrajšani obliki posredovali bralcem. Potrebno bi bilo več podatkov iz delovnih organizacij, zlasti vesti o novostih v proizvodnji, odpreti bi morali tudi reklamiranje izdelkov. Fi-

nančni problemi ne bi smeli omajati zgrajenega sistema informiranja, občani bi bili nezadovoljni, zasto je treba iskati vse možnosti in oblike, da bi zagotovili redno izhajanje. Tudi lastna udeležba pride v poštev.

Olga Starovasnik, 33 let, Duplica. Vsako številko časopisa z veseljem pričakuje in jo tudi v celoti prečita. Vsebina je v redu. Nekatera področja bi mogoče še razširili. Občan je zanimiv, ker prinaša obilico vesti iz naše

soseščine. K sodelovanju bi veljalo povabiti še druge in s tem zagotoviti še pestrejšo vsebino. Časopis mora tudi vnaprej izhajati redno, sicer bo nastala velika praznina na področju infomiranja občanov. To bi povzročilo veliko več škode kot pa vloženi trud za zbiranje potrebnih sredstev za nemoteno izhajanje.

Angelca Zalokar, zaposlena na SDK, 38 let. Osnovni vir sporočil in življenjskega utripa občine je prav gotovo glasilo. Sama, pa tudi drugi ljudje, ga radi bero. Vsebina je pestra in zanimiva, zato bi vsak bistven odmik od sedanje usmeritve pomenil nazadovanje. Vsebinsko stran bi bilo mogoče še obogatiti z več vestmi iz delovnih organizacij. V tem smislu je treba poiskati še nove dopisnike. Uredniški odbor naj skrbi za ažurnost izhajanja in za slog pisanja, ki naj bo razumljiv povprečnemu bralcu. Zmanjševanje obsega in ukinjanje glasila bi po njenem mnenju napravilo veliko škode in nezadovoljstva. Občan je v resnici postal last občanov.

Darja Petek, 28 let, zaposlena v Kočni Kamnik, stanujoča v Go-

diču. Kar nestrpno pričakuje vsako število glasila, ker prinaša obilo domačih vesti. Dobro obravnava delo krajevnih skupnosti in dogajanja na širšem območju občine. Poleg informacij, ki jih prinaša, bi lahko podrobne je seznanjal občane tudi z neka terimi najbolj perečimi vprašan oziroma odgovori. Naprime o delih na izgradnji telefonskeg omrežja ali podobnih drugih za devah, kjer občane najbolj čevel žuli. Časopis je za prebivalstv občine potreben. Na našem kon cu se srečujemo z neredno dosta vo. Krajani bi bili pripravljeni ča sopis tudi finančno podpreti, sa je vsebinsko zanimiv za vse, želi jo si, pa tudi ona sama, da bi g redno prejemali.

★

Na osnovi teh odgovorov naših bralcev lahko z gotovostjo ugotavljamo:

– Kamniški občan mora redno izhajati tudi v prihodnje

– krčenje po obsegu bi tudi vsebinsko osiromašilo Občana,

– potrebno bi bilo povečati tematska področja

– sredstva za financiranje zagotoviti iz skupnih virov, razmišljati pa tudi na lastno udeležbo občanov, če to ni združeno s prevelikimi stroški.

Upajmo, da bo vprašanje izhajanja Kamniškega Občana rešeno v zadovoljstvo ljudi, ki živijo na tem področju.

STANE SIMŠIČ

Spoštovani bralci!

Kamniški občan je v daljnem letu 1961 postal glasilo OK SZDL Kamnik in ime svojega ustanovitelja in izdjatelji nosi še danes. Prepričan sem, da se je v tem času marsikomu priljubil in da zato radi sežemo po njem. Že iz njegovega imena spoznamo, da mu pripada mesto v občini, kjer se pobliže poznamo, in mu je zato bil vedno cilj predvsem lokalna zanimivost in informacija.

Ko danes vsi skupaj hitimo v novo obdobje politične pluralnosti, je pobuda OK SZDL Kamnik, da naše glasilo ostane Kamniški občan in da skrb zanj prevzame Skupščina občine Kamnik. V času, ko postaja informacija vse bolj pomemben dejavnik našega razvoja in življenja, tudi lokalnega medija ne bi smeli zanemariti. Tako razmišljam zato, ker v vrsti slovenskih občin svoje glasilo ukinjajo in ker tudi med nami niso vsi prepričani v koristnost njegovega poslanstva. Ne nazadnje je razumljivo, da je potrebno racionalizirati stroške proračunov, da se trg vse bolj uveljavlja, tudi v medijih javnega obveščanja.

V želji, da bi glasilo tudi v prihodnje izhajalo kot štirinajstdnevnik, da bi še izboljšali njegovo vsebino pa tudi obseg, saj doslej gradiva ni nikoli primanjkovalo, prej obratno, polagam na srce vsem novim uredništvom, da bi bili vsaj toliko neodvisni kot pod »marelo« SZDL Kamnik.

DAVORIN GREGORIČ

Kako smo v šoli Komenda-Moste dobili dostavno vozilo

Maja 1989 je na šoli Komenda-Moste stekla dobrodelna akcija zbiranja sredstev za novejši kombi, v mislih smo imeli celo kombibus. Akcijo smo razširili predvsem med samosotjnimi obrtniki in samostojnimi delavci na območju KS Komenda, Križ in Moste, od koder je tudi prišla pobuda za to akcijo. Vanjo se je vključilo 45 obrtnikov in samostojnih delavcev, žal pa ni uspela – predvsem zaradi prepočasnega in prenizkega priliva sredstev ter visoke inflacije nismo zmogli slediti vrtoglavim cenam tovrstnih vozil!

Skupaj smo nabrali 3.200,00 din. **Zahvaljujemo se vsem sodelujočim, ki so prispevali po:**

Alfonz HROVAT (200), Janko KROPIVŠEK(200), Jože in Andrej MARIN (150), Rudi JERAJ (150), Janez LAP (150), Anica MOČNIK (150), Ivan DOLČIČ (100), Srečo in Slavka KRMAVNAR (100), Jovan EČIMOVIĆ (100), Terezija STELE (100), Miha TABERNIK (100), Olga CIBAŠEK (100), Vesna ŽIVADINOV-ŠTEBE (100), Janko LUŽAR (100), Boris KOS (100), Dušan MAREN (80), Franc SMOLE (70), Stanislav ZORMAN (60), po 50 so prispevali: Anica POGAČAR, Ciril KOS, Alojz LAH, Janez in Ivica PETERLIN, Marija REBOLJ, Vinko PETEK, Lončarsko podjetje Komenda, Zvonka JENKO, Tomaž DROLEC, Anton BERGANT, Marjan MARN, Marta ŠTEBE, Avgust SODNIK, Jožica ŽNIDAR, Ivan MALEŠ, Vido KORITNIK, Jože JUHANT, Marjan ŽNIDAR, JANEZ KRALJ in Zofija GRMŠEK; po 40 sta prispevala Milan CIBAŠEK in Franci KOS; 35 Slavica GANTAR, 30 Franc BURGER, 25 Dare CRNKOVIĆ, po 10 din pa Andrej GLOBOČNIK in Viktor LOZINŠEK.

Do dostavnega vozila nam je ob koncu preteklega leta pomagala delovna organizacija STOL KAMNIK, za kar smo ji izredno hvaležni. S tem smo za nekaj časa rešili problem prevažanja šolskih kosil, nismo pa rešili problema prevozov naših učencev. Žal pa so cene kombibusov takšne, da nam bo to vozilo še naprej ostalo nedostopno, razen če . . .

RAVNATELJICA OŠ Komenda-Moste

Gallusovo odličje Viktorju Mihelčiču

V počastitev slovenskega kulturnega praznika je ZKO Kamnik pripravila osrednjo občinsko prireditv, XI. REVIJO PEVSKIH ZBOROV OBČINE KAMNIK, na kateri je nastopilo deset odraslih pevskih zborov. Lahko rečemo, da je bil v Kamniku spet en lep in dobro obiskan kulturni večer.

Poslušali smo MPZ KD »J. Čebulj« Komenda – zborovodja Baldomir Kremžar, ŽPZ DKD »Solidarnost« Kamnik – zborovodkinja Olga Stele, Tunjiški oktet – zborovodkinja Anica Stele, MPZ »Mavrica« Srednja vas – zborovodja Franc Berlic, MePZ »France Gačnik« Stranje – zborovodja Dominik Krt, MPZ KD »Svoboda« Črna – zborovodja Janez Klobčar, MPZ PSPD »Lira« Kamnik – zborovodja prof. Samo Vremšak, MePZ Titan Kamnik – zborovodja Iztok Vidic, MPZ DKD »Solidarnost« Kamnik – zborovodkinja Ivica Ropas, MePZ »Cantemus« Kamnik – zborovodja Janez Klobčar.

Na tej praznični prireditvi je predsednik skupščine občine Kamnik Maks Lavrinc odlikovancu Viktorju Mihelčiču izročil GALLUSOVO PLAKETO. Komisija za Gallusova odličja Zveze kulturnih organizacij Slovenije je na predlog občinske zveze kulturnih organizacij Kamnik sklenila, da skladatelj in zborovodja Viktor Mihelčič preme GALLUSOVO PLAKETO, najvišje priznanje Zveze kulturnih organizacij Slovenije in Slovenske pevske zveze na področju zborovske glasbe in sicer za svoje življenjsko delo kot pomemben prispevek pri ustvarjanju slovenske glasbene kulture.

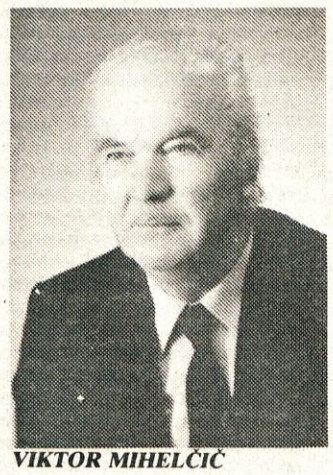

VIKTOR MIHELČIČ

Poslanstvu zborovodje, animatorja, glasbenega vzgojitelja in skladatelja je Viktor Mihelčič zavezan že od svojih mladih let in prvih zborovskih izkušenj. V več kot pol stoletja svojega udejstvovanja je v svojem okolju začrtal izrazito sled. Korenine njegovega dela so poučevanje glasbe in mladinsko zborovstvo, deblo in veje številni mešani, moški in ženski zbori kamniških pevcev – z njimi je pripravil in izvedel brez števila pevskih srečanj, bogatih sporedov in vznemirljivih interpretacij – in cvetovi so izvirne skladbe in zborovske priredbe – nekatere izmed njih postajajo slovenska narodna dediščina. Ob tem je treba omeniti še neutrudno organizacijsko in animatorsko delo, predvsem za popularizacijo zborovske in glasbene kulture.

Gallusova plaketa je znak priznanja za neutrudno delo in strokovni prispevek k oblikovaju podobe slovenske glasbene kulture. S hvaležnostjo so odlikovancu zapeli pevci MePZ Titan slovensko narodno, TAM NA VRTNI GREDI, ki jo je Viktor Mihelčič priredil prav za Titanov zbor kot njegov zborovodja.

Za zaključek pa so vsi sodelujoči pevci skupaj z občinstvom zapeli Mihelčičevo že ponarodelo pesem DOMOVINA NAŠA JE SVOBODNA. Odlikovanec je ob njej spet prevzel vlogo dirigenta.

VERA MEJAČ

Izginuli svet v slikah Poldeta Miheliča

Nova razstavna sezona v kamniškem razstavišču Veronika se je začela s predstavitvijo slik kamniškega slikarja in upokojenega likovnega pedagoga Poldeta Miheliča. Razstava z naslovom »Včerajšnji svet« je na ogled od 6. do 22. februarja 1990.

Ni najenostavneje umetnostno-zgodovinsko opredeliti mesto slikarstvu Poldeta Miheliča, ki sicer črpa iz lastnih domačijskih korenin, vendar gradi svoj slikarski svet na miselnih vzorcih in slikarskih postopkih, ki so jih z zgledovanjem pri nekaterih holandskih slikarjih šestnajstega stoletja (zlasti pri Petru Brueglu), predvsem v povojnih letih »forsirali« tako imenovni »naivni« slikarji. Mihelič, ki je pravzaprav šolan slikar (končal je šolo za oblikovanje (1954) in pedagoško akademijo (1965), popolnoma zadovoljivo deluje na ravni zakonitosti svojega žanra. Lahko ugotovimo, da »svet naivnih« pravzaprav presega, saj je vzpostavil z nekaterimi originalnimi likovnimi prijemi in uporabo svojih stalnih likovnih obrazcev specifično slikarsko govorico, tako da je v svojih delih nedvo/u/mno spoznaven. Deloma Miheličevo slikarstvo nadaljuje tradicijo idiličnega kmečkega življenja, kot ga poznamo v delih Vesnanov, bratov Kraljev, deloma Perka, pa zopet drugačnega samorastniškega Repnika itd.

Tematiko torej Mihelič črpa iz ljudske-kmečke kulture, v nekem smislu nadaljuje ljudsko izročilo. To so ljudska verovanja in običaji, izročila vaških skupnosti, pozabljeni rituali, skratka ikonografija, ki zajema iz folklore in mitologije, kar vse je predvsem v domeni raziskovanja umetnosti in etnologije ter celo socialne antropologije. Polde Mihelič črpa svoje nekoliko karikirane tipe (vaške posebneže, desete brate, romarje, črednike, potovke, vandravce, vasovalce, župnike, pastirje, prevžitkarje) in značilne slikovne postavitve (vaški sejmi, procesije, pogrebi, vasi, zaselki) iz kmečke folklore in ne iz mitov. Mite ustvarjajo vladajoče strukture, folklora pa raste iz ljudtva, iz kulture, ki obstaja neodvisno ali se celo postavlja nasproti kulturi elite.

Poleg stare kmečke kulture in folklore ter nostalgije po izginulem svetu naše vaške polpreteklosti, so omembe vreden element v Miheličevem slikarstvu kmetski urbani prostori, ki so, žal, skoraj že povsem izginili, ali so povsem nespoznavni, kar je posledica vsesplošne arhitektonske onesnaženosti naše podeželske krajine.

V Miheličevem slikarstvu je potrebno omeniti še ne pomemben moment. Njegove slike, ki so sicer manjšega formata, pa vendarle teže k monumentalnosti, so v nekaterih primerih, imenujemo jih »vertikalne slike«, povsem svojsko komponirane. V njih je vsa gradnja slike podrejena močno vertikalnemu formatu, kar daje posebne kompozicijske rešitve ter svojske učinke. Te ozke, vertikalne postavitve so že kar nekakšen zaščitni znak slikarja Poldeta Miheliča.

DUŠAN LIPOVEC

Zgodovinski arhiv je bogatejši za dva fonda

Zgodovinski arhiv Ljubljana je v letu 1989 prevzel v varstvo arhivsko gradivo dveh zvez, ki delujeta na območju Kamnika. Gre za gradivo občinske zveze prijateljev mladine in zveze telesnokulturnih organizacij občine Kamnik. Sicer ne gre za pretirano staro gradivo, saj obsega čas okoli 1960 do 1985, vendar ob dejstvu, da danes na splošno pri društvih in zvezah starejšega gradiva praktično nimajo, je tudi to nekaj, kar bo nekoč pričalo o delovanju društvenega življenja v občini Kamnik.

Arhivskega gradiva občinske zveze prijateljev mladine Kamnik je samo za eno škatlo. Z njim si lahko zelo malo pomagamo, saj gre praktično le za drobce, ki sami po sebi zelo malo povedo. Tako vsa poročila, plani, programi in načrti v fondu, ki obsegajo čas med 1968 in 1981, ne dajo tistega vpogleda v delovanje zveze, ki bi ga morala, pač pa le za posamezna leta, za katera so ohranjena. Tudi zapisniki sej zveze in njenih organov nam nič ne koristijo. Ohranjenih je le nekaj, in sicer za dobo dveh let, od 1972 do 1974, kar je dovolj, da ugotovimo le, kateri organi so pri zvezi takrat delovali in s čim so se ukvarjali. Če bi nas zanimalo, na kakšen način so določene probleme reševali in kako so jih rešili, bi morali podatke in gradivo iskati drugje. Poleg tega je v fondu še nekaj dopisov, anketnih pol in diploma, ki dokazuje, da se je zveza tudi športno udejstvovala.

Sorazmerno več gradiva, pa vendar vseeno premalo, je ohranjenega pri fondu Zveze telesnokulturnih organizacij občine Kamnik. Gre za pet škatel arhivskega gradiva, ki obsegajo čas od leta 1963 do 1985. V primeru, da bi želeli obdelati to gradivo, bomo videli, da nam ravno zaradi večje količine ohranjenosti, v primerjavi s prejšnjim fondom, veliko več pove. Ugotovili bomo, da se je zveza v šestdesetih letih imenovala občinska zveza za telesno vzgojo, ki se je nato preimenovala v Občinsko zvezo za telesno kulturo občine Kamnik in slednjič dobila naziv, kakršnega nosi še danes – Zveza telesnokulturnih organizacij občine Kamnik. Prek zapisnikov in nekaterih dopisov, ki seveda niso popolni, bi lahko razbrali, kdaj so te spremembe pri zvezi nastopile in se seznanili s celotno organizacijo zveze in njeno dejavnostjo. Zveza je namreč v šestdesetih oziroma sedemdesetih letih imela osem odborov. Plane, programe in poročila ji je pošiljalo 18 športnih društev in 5 športnih zvez z območja občine Kamnik. Ker vemo, kako društva čuvajo in varujejo arhivsko gradivo, ki nastaja pri njihovem delovanju, smo lahko veseli, da je zveza ohranila vsaj nekaj njihovega gradiva. To bo nekoč, ob pisanju lokalne zgodovine o Kamniku, še kako prav prišlo. Pomagalo pa bo tudi posameznim društvom, katerih člani se bodo ob kakšnem jubileju društva spravili na pisanje zgodovine svojega društva. Naj naštejem društva, katerih del gradiva se nahaja v fondu: AMD Kamnik, Atletski klub Kamnik, Boksarski klub Kamnik, Kolesarsko društvo Kamnik, Konjeniški klub Komenda, Košarkaški klub Kamnik, Lokostrelski klub Kamnik, Nogometni klub Kamnik, Nogometni klub Virtus, Odbojkarski klub Kamnik, Planinsko društvo Kamnik, Plavalni klub Kamnik, Rokometni klub Kamnik, Smučarski klub Kamnik, Športno društvo Komenda in Teniški klub Kamnik. V fondu je tudi nekaj gradiva Taborniškega odreda bistriških gamsov.

Brez odborov v zvezi seveda ni šlo. Po gradivu se vidi, da so v okviru zveze delovali Odbor za kadre, odbor za priznanja in odlikovanja, odbor za gradnjo objektov, kot tudi za same subjekte in odbor za šolska športna društva. Škoda, da je gradiva tako malo.

V fondu je tudi nekaj gradiva, ki govori o delovanju medobčinske zveze nogometnih sodnikov v Kamniku, Občinske košarkaške zveze Kamnik, Občinske strelske zveze Kamnik in Območne smučarske zveze občine Kamnik in Domžale. Vsak, ki se bo torej zanimal za določena društva in dogodke iz društvenga življenja v Kamniku, bo moral poleg tega gradiva pregledati še gradivo vseh teh zvez in društev, ki mu bodo bolj ali manj pomagala. Odvisno pač od količine gradiva, ki ga hranijo, oziroma jim ga je uspelo očuvati. Namreč, tekom let so se ljudje, ki so pri društvih delovali, menjavali, pri tem pa se je gradivo izgubljalo. Vse je bilo odvisno od posameznikov in njihovega odnosa do gradiva.

V arhivu se sedaj trudimo, da bi čim več gradiva društev rešili pred takšnim uničenjem. Veliko hodimo po terenu in gradivo prevzemamo, če je le možno. Gradivo v arhivu uredimo, ga popišemo in ga damo v uporabo vsakemu raziskovalcu, ki ga zanima, tako kot smo to naredili z gradivom obeh zgoraj navedenih zvez, katerih gradivo sedaj hranimo. Ste nam pri tem zbiranju, urejevanju in čuvanje pripravljeni pomagati?

BORIS ROZMAN

SERVIS VULKANIZACIJA

Centriranje
Prodaja gum z montažo
Montaža radioaparatov
in vlečnih kljuk

ODPRTO od 11. do 19. ure.

Dernič Tomaž
Šmarca, Havjanova 2
tel. 832-658

Domači kraj, kako mi spet boš drag!

Vem, da je najlepši kraj na svetu Kamnik in tudi gora še nisem pozabil.
France Balantič

V sredo, 24. januarja 1990, je bil v Delu objavljen članek z naslovom Spominska plošča pesniku Balantiču, v katerem med drugim piše, da so se pisatelji dogovorili, da bodo prihodnje leto ob 70. obletnici rojstva slovenskega pesnika Franceta Balantiča na njegovi rojstni hiši v Kamniku vzidali spominsko ploščo. To dejanje bodo opravili kot nadstrankarska organizacija.

K tej odločitvi jih je spodbudilo tudi odklonilno stališče OK SZDL Kamnik do njihove lanskoletne pobude za postavitev omenjenega pomnika, kajti predsednik tega foruma pismeno predlaga, »da društvo o pobudi samo odloči in se temu primerno organizira, kajti ne bi bilo oportuno, če bi se katerakoli politična organizacija pri nas v tem primeru pojavila kot predlagatelj«.

Dobesedno tako piše v Delu, citiram ga z namenom, da obvestim kamniško javnost o »zavzetosti«, s katero se Kamničani zavzemajo za svoje ljudi, ki v slovenskem kulturnem prostoru že nekaj pomenijo, in s tem tudi za kulturo, ki jo imajo zadnje čase vsi polna usta.

Pesnik France Balantič, ki je bil močno navezan na svoj Kamnik, saj je napisal, da je to najlepše mesto na svetu, je bil žrtev časa, ki je označil marsikatero življenje za nesmiselno in ga postavil ob rob, ki je zaradi krivičnih obtožb moralo čakati pravičnih priznanj resnice. Tako ob robu je obstala tudi Balantičeva poezija, a samo pri nas, predvsem v njegovem rojstnem kraju Kamniku.

Ko se je že prebujala slovenska pomlad, so kamniški študentje zbrani v Pedenj-možicu imeli fantastično zamisel, da bi Balantičeva pesem zazvenela z Malega gradu ob soju žarometov. In kaj se je zgodilo? Prireditev na Malem gradu so prepovedali. Kdo?

Nekaj mesecev kasneje je izzvenel recital njegovih pesmi v dvorani nad kavarno. S profesorjem Francetom Pibernikom, ki je prvi začel odkrivati v skrivnost zavito pesnikovo življenje do njegove tragične smrti, smo doživeli kulturen večer ob pesmih, ki so bile v Kamniku prvič predstavljene.

Pesnik France Balantič je bil zavit v molk. V kamniški gimnaziji, ki je veljala za pomemben izobraževalni center, se o Balantiču ni govorilo. Profesorji slavisti so molčali, kamniškega pesnika Balantiča niso imenovali, ker je bil sežgan na nasproti strani. Le profesor Zvone Verstovšek si je upal o njem sprevoriti. Mlademu pesniku je priznal velik pesniški talent.

Tako ga dijaki, ki so obiskovali kamniško gimnazijo, niso spoznali.

In zdaj je čas, ki nas sili, da moramo spregovoriti.

Leta j1984 je izšla pri DZS Balantičeva pesniška zbirka Muževna steblika, ki jo je že leta 1966 pripravil Mitja Mejak, a takrat ni smela iziti. S to izdajo se zaključuje dolga pot Balantičevih pesmi, ki so po vojni našle zatočišče v tujini in so šele po dolgih letih smele v domovino.

Na ta izid je bilo veliko odmevov. V Delu je pisalo, da je neobremenjeni zgodovinski spomin postavil Balantičevo poezijo na dostojno mesto v zgodovini slovenske književnosti, ki si jo s svojo enkratnostjo tudi zaslužil.

Leta 1989 je Cankarjeva založba izdala monografijo Temni zaliv Franceta Balantiča, ki jo je napisal France Pibernik. V njej avtor s tenkočutnostjo poznavalca pesnikovega življenja odkriva slovenski javnosti marsikaj, kar je bilo do tedaj nerazrešljiva uganka.

Knjiga Temni zaliv Franceta Balantiča je bila v Kranju dvakrat predstavljena. V Kamniku, pesnikovem rojstnem mestu, knjiga ni doživela svoje promocije.

Pesnik France Balantič se je nenadoma znašel med nami, v mestu, kjer pesniki kujejo verze po meri malomeščanov, ob njih pa bledi in umira smisel za pravo umetnost.

Pesnika Franceta Balantiča se njegov Kamnik ne sme več sramovati zaradi njegove smrti v ognju, čeprav na nasprotni strani, ker je njegova pesem močnejša. Slovenska beseda, ki je najčistejši vir slovenstva, je v Balantičevi pesmi tako svetla in čista, brez madeža preteklosti; v njej je samo danes in jutri. Njen zven je vedno močnejši, glasnejši, slišati ga morajo tudi Kamničani, sprejeti ga mora njegov Kamnik. Pesem, ki je živa zaradi plemenitosti slovenske besede, bo živela večno.

Vsi očitki pesniku, ki je moral umreti, ko še ni dopolnil dvaindvajset let, so bili krivični. Literarna zgodovina bo morala oprati krivico, ki jo je doživljala Balantičeva poezija in z njo naš pesnik France Balantič.

TILKA JESENIK

Podelitev Brejčeve značke

Tudi letos je bil slovenski kulturni praznik najlepša priložnost za podelitev Brejčeve značke. Učenci osmih razredov so se pomerili v znanju slovenskega jezika. Najboljši med njimi so bili nagrajeni. Tekmovanje je bilo naporno, saj je zahtevalo poznavanje slovnice in sposobnost sestave spisa na temi Kakšno življenje hočem živeti? ali Od znanja k napredku. Učenci sedmih razredov so izvedli raziskovalno nalogo Stare obrti na Kamniškem. Zahvala ne gre samo učencem, ampak tudi mentorjem.

S Prešernovo Zdravljico, ki jo je zapel mladinski pevski zbor naše šole, in nagovorom tov. ravnatelja, se je pričela letošnja slovesnost. Sledili so najboljši odlomki iz spisov, ki so jih prebrali nagrajenci Brejčeve značke. Skupna misel bi lahko bila: »Da bi znali najti pravo pot v prihodnost, po kateri bomo hodili mi, ki smo pred prvo težko odločitvijo.« Najboljši so prejeli knjigo Iva Zormana Lectovo srce. To so bili: Vesna Cvek, Alenka Gorjan, Mojca Mele, Jure Zupin, Nana Carič, Mojca Gregorič, Jernej Nerat, Lidija Merčun, Marko Rems, Grega Golob, Helena Volkar in Martina Zavasnik. Podeljena so bila tudi priznanja. Prejeli so jih: Miha Ažnik, Mateja Hari, Sonja Slapnik, Uroš Bajde, Uroš Breskvar, Andreja Slapar, Urša Fidler, Urša Mali, Petra Berlec, Irena Mali in Natalija Malinarič.

Drugi del prireditve smo preživeli ob čudovitih zvokih slovenskih narodnih in umetnih pesmi s solistom s solistom Janezom Majcenovičem in ob spremljavi Tomaža Plahutnika na citrah.

»Za poznavanje in spoštovanje slovenskega jezika,« se glasi naše Brejčevo šolsko priznanje.

Ob letošnjem spominu na velikega pesnika Prešerna smo znova potrdili to našo najvišjo vrednoto ob živem slovenskem utripu in upanju, da »vremena bodo Kranjcem se zjasnila . . .«

MOJCA GREGORIČ, 8. r.
OŠ TOMA BREJCA Kamnik,

Naš kulturni teden

Na dan, Ko je pred 142 leti umrl France Prešeren, kulturni praznik. Počastimo ga s prireditvami, razstavami . . . Na naši osnovni šoli smo se odločili za kulturni teden. Veliko učencev je sodelovalo z izdelavo projektnih nalog. Lepo oblikovani plakati so krasili stopnišča. Naslovi so se kar bleščali: France Prešeren, Ivan Cankar – dramatika, Anton T. Linhart, Jurij Japelj, Janez Trdina, Simon Jenko, Oton Župančič in njegova dela, Grad Turjak, Kamnik po J. V. Valvasorju, Janez V. Valvasor . . . Posebno veliko pozornosti smo posvetili baronu Janezu V. Valvasorju. V novo urejenem prostoru je tovarišica Učakarjeva pripravila razstavo o njem. Razstavo smo dobili iz Pionirskega doma v Ljubljani. Govorila je o Slavi Vojvodine Kranjske, o krajih, ki jih je opisal Valvasor ter o ljudskih običajih. Tudi tovarišica Berlečeva se je potrudila in pripravila v zgodovinskem kabinetu razstavo »Slovenci od Valvasorja do danes«. Razdeljena je bila na tri teme: slovensko ozemlje skozi čas, kulturni razvoj in politični razvoj Slovencev. Na zadnjem plakatu je pisalo: »NAROD SI BO PISAL SODBO SAM!« Razstava je bila zelo zanimiva in si jo je ogledalo veliko učencev. Kulturni teden se je končal 8. februarja s proslavo v kino dvorani. Najprej so učenci 7. b zapeli Zdravljico. Člani turističnega krožka so nam zaigrali zanimivo legendo o Veroniki, ki jo je opisal Janez V. Valvasor v svoji knjigi Slava Vojvodine Kranjske. Na koncu nam je pevski zbor zapel še tri pesmi. Tako se je končal naš kulturni teden. Menim, da je bil kulturni teden čudovita popestritev na naši šoli in da bi morali take prireditve imeti večkrat. Učenci si še želimo takih razstav in proslav.

BOJANA KLEMENC
novinarski krožek
O. Š. FRANA ALBREHTA

Pestra bajtarska sezona na Veliki Planini

Gotovo ste že slišali, morda pa tudi sami videli, da imajo na Veliki Planini poleg planšarjev svoj stan tudi takoimenovani »bajtarji«. To so tisti ljubitelji Velike Planine, ki gostujejo v planšarskih bajtah takrat, ko na planini ni planšarjev, to je v obdobju od začetka oktobra do sredine junija.

Naše bivanje se prične **z bajtarskim golažem,** ki je tudi naš praznik, na prvo soboto v oktobru, in konča **s tlako – čiščenjem planine,** konec maja, ko zapuščamo bajtarski stan.

Vmes, med začetkom in koncem bajtarskega stana na Veliki Planini, pa se dogaja marsikaj. V šolskih počitnicah imajo prednost **pastirčkove igre,** s katerimi se zabavajo otroci. Lani je bilo januarja edino tekmovanje na naravnem snegu v Sloveniji prav v okviru pastirčkovih iger na Veliki Planini. Tekmovali so seveda naši otroci, za kar so bili tudi nagrajeni in pogoščeni.

Februarja si privoščimo pustne potegavščine, ki dosežejo vrhunec na **pustnem smuku** v maskah, na katerem je bilo lani na smučeh kar 45 mask. Seveda se maske ne smučajo na sodobnih smučeh, obratno, pustni smuk je tudi priložnost, da si ogledamo, s kakšno opremo so smučali pred 10, 30 in še več leti.

Pred 1. majem kurimo kres, na sam praznik dela pa se pomerimo v najtežji disciplini **turnem smuku,** pa naj je sneg ali ne. S smučmi je potrebno preteči kar nekaj sto metrov, kar je posebej naporno če ni snega, na kontrolnih točkah pa čim prej zaužiti kakšno štirinajst dni staro žemljo, oster feferon in podobno, kar je s suhimi usti že pravo mučenje. Ob koncu turnega smuka se pomerijo v **spustu z lavorjem** vse žene, ki zaradi skromnega zadnjega dela ne sodelujejo v teku na smučeh.

Seveda se za zaključek zime spodobi, da se izvoli tudi **miss dilca,** kar izvedemo s strogo komisijo v Domžalskem domu. Za miss dilco pridejo v izbor predvsem tiste naše ljubljene bajtarice, ki lahko s svojimi oblinami napolnijo čim več velikih posod.

V letnem času, ko nismo na planini, pa si naše vsakdanje življenjske tegobe krajšamo z izleti, rallyjem in celo s skupnim dopustom na morju.

Vse to, kar bajtarji počnemo in delamo na Veliki Planinii ter v dolini, pa vodi in usklajuje ŽUPANSTVO BAJTARJEV, ki ga vodi ŽUPAN s svojimi odborniki: namestnikom, tajnikom, blagajnikom, kanonikom, kuharjem, dimnikarjem, policajem, propagandistom, markacistom, župnikom, dohtarjem in reševalcem, ki so odgovorni vsak za svoje področje.

Delo županstva bajtarjev in župana ocenimo vsako leto 2. januarja na občnem zboru in že nekaj let velja ocena: odlično. Lanskega januarja smo postali celo planinsko društvo, saj ob zabavi želimo aktivno in enakopravno delati v Planinski zvezi Slovenije in po svojih močeh prispevati k ohranitvi naravnega parka Velika Planina. Konkretno smo v ta namen že izvedli akcijo **obnove Preskarjeve bajte,** ki je zaščitena kot zgodovinski spomenik izvirnega planšarskega stana na Veliki Planini; pobudniki so bili vsi s koordinacijskega sestanka vseh, ki jim Velika Planina ne bi smela biti vnemar. Do sestanka je prišlo, o rezultatih pa kdaj drugič, saj vsega vendarle ne smem izdati.

Naj ob koncu zapišem še tole: Županstvo bajtarjev letos slavi 60-letnico svojega obstoja. Načrtujemo, da bi ta jubilej ob pomoči vseh dejavnikov Velike Planine dostojno obeležili. Bomo uspeli? Pridite in videli boste.

TONE HLADIN

Namesto nadzvočnih letal, helikopterjev, financiranja represije in izrednih stanj ... kvalitetna šola

Zakaj stavkamo?

Kljub lanskoletnim obljubam, da se bodo uredile razmere v šolstvu, je danes situacija še slabša; prispevna stopnja se je sicer povečala, toda šole dobivajo čedalje manj denarja.

Na profesorja s 15-letno delovno dobo smo od financerja dobili za netto OD:

novembra	640 DEM
decembra	589 DEM
januarja	507 DEM

Od republiške vlade zahtevamo pojasnilo, kam se preliva denar, namenjen šolstvu. Zahtevamo čiste račune; če nam jih vlada ni sposobna predložiti, naj odstopi.

V javnosti (k čemur močno prispevajo javni mediji) je mnogo nesporazumov o naši zahtevi 6.300 din (900 DEM) netto za 20 ur pouka, zato pojasnjujemo:

20 ur pouka ustreza 42-urnem delovnemu tednu. Poleg neposrednih priprav na pouk v razredu se na teh 20 ur vežejo še letne priprave, pedagoške, redovalne konference, popravljanje pisnih izdelkov, naravoslovne, kulturne, športne dejavnosti, govorilne ure za starše in učence (tedenske in mesečne), obvezno strokovno izobraževanje, razredništvo, vodenje dokumentacije (dnevniki, osebni listi, spričevala ...), izpiti. Da o krožkih in podobnih dejavnostih niti ne govorimo, ker jih republika ne financira več, opravljamo pa jih še vedno!

Da bi na razdejanju, ki ga je pustilo za seboj usmerjeno izobraževanje, zgradili kvalitetno šolo, potrebujemo mir in denar, ki ga že prispevajo gospodarstvo in vsi zaposleni v Sloveniji. Zahtevamo, da iz šolskih institucij odidejo tisti, ki so v zadnjih 15 letih prispevali k današnjemu katastrofalnemu stanju.

Ne predstavljamo si, kako naj prispevamo k razvoju sodobne, evropskim standardom prilagojene šole, če smo prisiljeni stavkati za preživetje sebe in šole. Vlada pa medtem namenja denar za stvari, ki niso povezane s ciljem ustvariti novo družbo in vstopiti v Evropo. Materialni položaj šolstva peša, zato so naša prizadevanja usmerjena tudi k izboljšanju kvalitete šole.

SINDIKAT DELAVCEV SREDNJE EKONOMSKE IN NARAVOSLOVNE ŠOLE RUDOLFA MAISTRA KAMNIK

Zlatoporočenca Francka in Janko Juhart

Konec novembra sta pred predsednikom občinske skupščine Maksom Lavrincem slovesno potrdila petdeset let skupnega življenja Francka in Janko Juhant, po domače Črdakova, iz Gmajnice pri Komendi.

Janko Juhant se je rodil 5. 12. 1914 v družini lončarjev na Gmajnici 24, v Komendi.

Pri hiši je imela lončarska obrt že dolgoletno tradicijo. Zato se je Janko doma izučil za lončarja. Takrat še ni bilo strojev za pripravo in obdelavo gline. Večino dela se je opravljalo ročno. Zato je bil denar s tem delom težko prislužen, saj kot se spominja Janko so mu pogosto zmrzovale roke, ko je pozimi gnetel mrzlo glino.

Žena Francka Urbanček se je rodila 31. 12. 1912 na manjši kmetiji v Šentjurju v družini s štirimi otroki. V Kranju v gostilni Ručigaj se je izučila za kuharico.

Tu sta se spoznala z Jankom, ki ga je prodaja lončarskih izdelkov večkrat zanesla v Kranj in druge gorenjske kraje.

25. novembra 1939 sta stopila na skupno življenjsko pot. V družini se jima je rodilo pet otrok.

Tilko, Fani, Janeza in Marico sta kot dobra oče in mati vzgojila v pridne in delovne ljudi, ki so že vsi pri kruhu.

Seveda pa je bilo za to potrebnih veliko požrtvovalnosti in odrekanj, še zlasti zato, ker je že v prva leta njunega skupnega življenja kmalu posegla vojna vihra.

Iz Jugantovega doma so okupatorji odgnali brata Franceta in ga leta 1942 ubili v Mathausnu, tudi Janko se je odzval klicu narodno osvobodilnega gibanja in sodeloval kot član okrajne gospodarske komisije pri preskrbovanju partizanskih enot na širšem komendskem področju.

Po vojni se je lotil furmanstva in s svojimi konji prevažal lončarske izdelke v Kranjsko Goro, Ljubljano, Rakek in druge kraje.

Velika ljubezen do konj ga je pripeljala tudi med ustanovitelje konjeniškega kluba v Komendi, ki ga je vodil celih 30 let. Sedaj pa je njegov častni predsednik. Gotovo ne minejo konjske dirke v Komendi, dan narodne noše v Kamniku ali

Kmečka ohcet v Ljubljani, da ne bi bilo poleg Janka s svojim zapravljivčkom in parom konj.

Neumorni in še vedno živahni Janko ima velike zasluge za to, da so v Komendi asfaltirane ceste, urejen hipodrom, zgrajena pošta, urejen kulturni dom in še številne druge komunalne naprave. Bil je več kot 20 let predsednik Krajevne skupnosti in odbornik Komende v občinskem ljudskem odboru in kasneje v občinski skupščini.

Seveda pa vsega tega brez razumevajoče žene Francke, ki je skrbela za dom in družino ne bi zmogel.

Delati je bilo treba pri gradnji in obnovi gospodarskega poslopja, poskrbeti za živino in opravljati poljska dela.

Skratka lahko rečemo, da sta Francka in Janko Juhantova vložila velik kamen v temelje razvoja vasi v krajevni skupnosti Komenda in da sta danes lahko ponosna na svoje delo, čeprav je bilo potrebno veliko odrekanja in trdega dela.

Čestitkam ob visokem jubileju se pridružujemo tudi mi z željo, da bi preživela še veliko zadovoljnih let v zdravju in sreči. Očetu Janku pa še posebej veliko veselja z njegovimi konji, da bi ga še veliko let srečevali veselega srca na konjeniških prireditvah, dnevih narodnih noš in ob drugih priložnostih.

FRANC SVETELJ

MOBITEL

Mobilni telefon za uspešne poslovne ljudi

Telefon v avtomobilu je zagotovo potreben za uspešno vključevanje v sodobno družbo vseh, ki vedo, da ima informacija pravo vrednost le v pravem trenutku.

Če želite postati naročnik mobilnega telefonskega priključka, se nanj naročite pri Ptt podjetju Ljubljana. Vsa pojasnila dobite po telefonu 323-567.

SuperIDEA

podjetje za proizvodnjo, posredovanje in svetovanje, d.o.o.

61240 KAMNIK, Podgorje 3/c

prireja za vse novopečene podjetnike v Kamniku in okolici ter vse knjigovodje, ki že znajo ali se želijo naučiti knjigovodstva zasebnih podjetij

SEMINAR

kjer bomo obravnavali:
- vodenje zasebnih podjetij (d. o. o., d. d.)
- knjigovodstvo in finance
- razmerje obrt in podjetništvo
- zunanja trgovina in zasebno podjetništvo

Seminar bo 1. 3. 1990 s pričetkom ob 15. uri v prostorih OŠ Toma Brejca.

Kotizacija znaša 390 din, vsak udeleženec jo plača pri blagajni ob pričetku seminarja ali na žiro račun št.: 50140-601-32816 in se izkaže s 5. kopijo virmana.

Svilanit

Na osnovi sklepa delavskega sveta razpisuje

javno licitacijo

počitniške prikolice Adria, inv. štev. 90584 s šotorom Jadran, inv. št. 90605, izklicna cena 15.000 din.

Licitacija bo v petek, dne 2. marca 1990 ob 13. uri v gasilnem domu Svilanit.

Ogled prikolice je možen dne 1. marca od 12. do 14. ure in na dan licitacije od 10. ure dalje.

Interesenti so pred licitacijo dolžni položiti varščino v višini 10% izklicne cene.

Kupec je dolžan poravnati kupnino in prevzeti prikolico v roku 8 dni po licitaciji.

Prometni davek plača kupec.

Licitacija bo opravljena po sistemu videno-kupljeno.

Podjetje STOL, industrija pohištva, p. o.,

objavlja
na osnovi sklepa delavskega sveta

javno licitacijo

za odprodajo tovornega vozila z dvigalom znamke »MAGIRUS« letnik 1977.

Izklicna cena je 85.000,00 din. V ceni ni vračunan prometni davek, ki ga plača kupec, razen če predloži potrdilo o oprostitvi.

Licitacija bo v **sredo, 28. 2. 1990,** s pričetkom ob 12. uri pred garažami podjetja.

Pred licitacijo je treba položiti polog v višini 10% izklicne cene.

Ogled bo možen v torek, 27. 2. 1990, od 12. do 13. ure na istem mestu kot licitacija.

Kupnino je treba plačati v treh dneh po opravljeni licitaciji, vozilo pa odpeljati takoj po plačilu kupnine.

Cvetličarna HELENA

Obveščamo vas, da bo 1. marca odprta nova cvetličarna »Helena« na Cankarjevi 54/a.

Nudimo vam:
- rezano cvetje in lončnice
- vence
- vse vrste cvetličnih aranžmajev
- darilne šopke
- prodaja zemlje, gnojil in semen
- prodaja sveč, posod za aranžmaje, lončkov za presajanje, cvetličnih korit.

Odprto vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, od 8. do 18. ure.

Se priporočamo!

ZAHVALA

V 80. letu nas je zapustil dragi mož, oče in stari ata

ANTON PETERLIN

p. d. Nograškov ata s Križa

Najiskreneje se zahvaljujemo sosedom, sorodnikom, prijateljem, sodelavcem in znancem za nesebično pomoč, izrečena sožalja, podarjeno cvetje in druga namenska darila ter tako številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebej hvala dr. Dragotinu Ahlinu in sestri Slavici iz ZD Kamnik za požrtvovalno zdravniško pomoč, predstavniku čebelarjev Stanetu Jenku za lepe besede, s katerimi je osvetlil očetovo življenjsko pot, pevcem Moškega pevskega zbora »France Gačnik« iz Stranj za občuteno zapete pesmi, praproščakom in gasilcem za zadnji pozdrav ter gospodu dekanu Nikolaju Pavliču za lep pogrebni obred in govor.

Žalujoči vsi njegovi

Križ, Kamnik, Stranje, Tunjiška mlaka, Moste, februar 1990

ZAHVALA

Ob prerani izgubi našega dragega brata, strica in svaka

FRANCA BURJA

iz Snovika 2

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje, vsestransko pomoč in spremstvo na njegovi zadnji poti. Še posebej se zahvaljujemo dr. Anamariji Ziherl iz ZD Kamnik za zdravniško pomoč, pevcem »Mavrice« iz Srednje vasi za zapete žalostinke in gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Žalujoči: brat Tone z družino in sestra Martina

Snovik, Pšajnovica, februar 1990

● Zasebni podvig leta

S kolesi do Münchna

Vsak je po svoje trčen, pravijo psihologi, hkrati pa dodajajo, da ima tudi vsak po svoje prav. Tako imata zagotovo svoj prav tudi Francelj Repovž iz Nožic, ki je že srečal Abrahama, in Janez Prijatelj iz Komende, ki bo moral prevoziti še veliko kilometrov, da bo prišel do njega. Oba pa sta lani poleti opravila poseben podvig – s kolesi sta se podala na 450 km dolgo pot v München. Malo je za ta podvig kriv tudi Janezov brat Polde, ki dela v Münchnu, čeprav ju menda k temu ni posebej ščuval, nekaj pa je krivo tudi Franceljnovo in Janezovo prijateljstvo, ki traja že od mladih nog, z Gomile pri Šentjanžu, kjer sta bila nadobudna kolesarja doma, preden sta prikolesarila na Gorenjsko.

Tisti konec tedna je bilo obupno vreme. Dež na dež, neurje na neurje, ampak Francelj in Janez nista odnehala. Na pot sta šla, kot sta se zmenila. Startala naj bi ob petih zjturaj, a je Francelj prespal odhod, in tako jima je Janezova žena Slavka lahko postregla s poslovilno kavico šele ob pol osmih. Takoj sta se resno zagrizla v pedala, bolj pozorna pa sta postala šele na Ljubelju, kjer sta začela tudi delati – namreč pobirati denar po cesti. Očitno so bili tihotapci neprevidni in so izgubili nekaj denarja (dvajset starih milijonov), tako da sta imela na avstrijski strani vsaj za kavico. Tam namreč šilingi ne ležijo na cesti.

Ob Vrbskem jezeru sta se oborožila s filmi do zob, vesela, da je v gnilem kapitalizmu odprto tudi kaj zvečer in ob nedeljah. Preživela sta tudi prvo krizo in se za prmej odločila, da ne obrneta, trmasta kot sta pač. Po Avstriji navzgor je šlo kar v redu, čeprav je ves čas po malem deževalo, resno pa sta začela premišljevati o smiselnosti svojega podviga na serpentinah stare ceste čez Katschberg. Ohladilo se je skoraj do sneženja, klancev pa ni in ni bilo konca. Premočena sta si hotela postaviti šotor, šotor za bicikliste, ki ga jima je preskrbel Polde, nazadnje pa sta varno prespala na nekem seniku, kjer je bilo zavetje pred neurjem le boljše.

K takšni kolesarski romantiki spada tudi to, da se nekajkrat prebode guma, da imajo v Avstriji celo rezervni del za Rogovo kolo, da eden od kolesarjev pobegne naprej, drugi pa tako hiti za njim, da se ob srečanju oba prekucneta in poškodujeta, da ob drugem bivakiranju začnejo popuščati živčki, rad bi odšel domov, pa je do doma 300 km, do Poldeta pa še 150 . . . skratka cel kup lepih dogodivščin. Posebno lepo sta bila sprejeta na avstrijsko-nemški meji, kjer niso v njiju videli samo avanturista, ampak celo azilanta, ki sta se s kolesi podala iz svoje mile domovinice v grdi kapitalizem samo zato, da bi se ognila socialistični preobrazbi doma in tako naprej. Carinik jima je povedal celo za skrajšano pot do Münchna, ob Chimseeju pa sta se srečala s takšnim čudakom, ki jima je pokazal še krajšo pot do bavarske prestolnice, ampak nazadnje je vseeno zneslo 450 km v eno smer.

Janezov brat, ki dela sicer v BMW-eju, si je vzel dopust ob tem velikem podvigu, kolesarska avanturista je pričakal seveda s transparenti in šampanjcem, kolesarja pa sta se za nekaj ur zavlekla v postelje ter na hitro pozdravila poškodbe od padca ter se dokončno osušila. Ves čas je namreč deževalo, lilo kot iz škafa, padala toča in zlomljene veje na cesto, vmes pa je bilo nekaj desetin kilometrov tudi takih, da je bila cesta »samo mokra.«

Zgodba o tem podvigu ima tudi napako. Nazaj grede sta si Francelj Repovž in Janez Prijatelj privoščila prevoz s kombijem. Načrtovano je bilo sicer drugače, pa se je nek prijatelj ravno vračal v domovino in si ni mogel kaj, da ne bi naložil zagnana kolesarja v svoj kombi in to samo zato, da je imel komu povedati, kako težko je zdomsko življenje.

V Komendi so Janeza in Francelja spet pričakali s transparenti, ki sta jih naredili Janezovi hčerki, žena Slavka pa je potočila dve solzici sreče. Iz Münchna sta se sicer javila po telefonu, vmes pa ne, ker je telefon pač drag, oba Dolenjca pa sta se tudi že dobro navadila na gorenjske razmere. Vseeno gre za poseben zasebni podvig leta, ki mora priti v zgodovino, pa čeprav samo v kolesarsko ropotarnico.

IVAN SIVEC

● Iz Doma upokojencev

Ob novem letu

Vrsta dogodkov je spremljala naš prehod v novo leto 1990. To je bil pevski zbor Solidarnosti z mladinsko skupino iz Stranj, božična maša, ki je bila v naši dvorani, srečanje upokojencev KS Mekinje, obisk dedka Mraza z obdaritvijo in silvestrovanjem in še darilo: elektronski stimulator iz Instituita Jožef Stefan za potrebe naše fizioterapije. Opogumljeni ob mnogih dobrih željah in čestitkah smo začeli letošnje leto.

Dvajsetega decembra so prišle k nam pevke ženskega pevskega zbora Solidarnost iz Kamnika, skupaj s skupino učencev glasbenega krožka iz Stranj. Vodila jih je Karla Urh. Zapele so po večini ljudske pesmi, lepe in priljubljene. Po prvem delu programa so nam učenci zaigrali najprej na flavte, nato še na druga različna glasbila. Sledil je še drugi del pesmi zbora, potem pa smo si izmenjali voščila za želje, ki jih nosimo s seboj v novo leto. In še vsi skupaj smo zapeli nekaj pesmi.

V okrašeni dvorani smo se 26. decembra dopoldne zbrali k božični maši. Udeležba stanovalcev je bila velika, tudi z invalidskimi vozički in celo eden v bolniški postelji. Nagovor p. Francija Pivca o božični radosti, obenem s toplino božičnih pesmi, je vnesel praznično razpoloženje med nas.

Popoldan istega dne so se kot že več let pri nas zbrali upokojenci KS Mekinje na novoletnem srečanju. Po pozdravnih besedah voditeljice Zdenke, predstavnice Doma in Matije Murko, predsednika krajevne skupnosti, je sledil kulturni program. Nastopila je Folklorna skupina Kamniška Bistrica z živahnimi plesi, da so udeležence spravili v pošteno dobro voljo. Za glasbo sta skrbela ves čas Franci in Brane, s kitaro in harmoniko, da je praznična večerja in celotno srečanje dobro potekalo.

29. decembra popoldne pa smo imeli naše silvestrovanje s prihodom dedka Mraza. Po slovesni večerji je najprej spregovorila direktorica Marta Žerko z željami za trdno zdravje, da bi se dobro razumeli in medsebojno sodelovali ter za srečo v novem letu. Zdravici se je pridružil dedek Mraz. Ker ne prihaja praznih rok, nam je prinesel tudi darila za vsakega poimensko. Za dobro voljo je poskrbel muzikant iz Kamnika, ki nam je na harmoniki godel še dolgo v večer.

In še darilo Instituta Jožef Stefan iz Ljubljane. Ne moremo mimo tega! Ob 40-letnici obstoja tega inštituta smo prejeli v dar elektronski stimulator za potrebe fizioterapije. Z majhno slovesnostjo so ga oktobra v Ljubljani izročili našemu Domu. S tem smo pridobili pripomoček za zdravljenje in ohranjanje življenjskih moči, že kar nujno potreben v tretji življenjski dobi. Torej koristno pomagalo pri vsakodnevnem delu v fizioterapiji, ki utrjuje in vrača naše moči. Lepa pridobitev, za katero smo hvaležni.

MARIJA LAVRIČ

Veselo v Kamnik

Lovske štorije

V petek in soboto, 2. in 3. marca, bo v prenovljeni športni dvorani v Kamniku zabavno glasbena prireditev »Veselo v Kamnik«. Organizatorji te prireditve so kamniški godbeniki, ki jih vodi dirigent Franc Lipičnik in je med drugim povedal: »Letos drugič organiziramo zabavno-glasbeno prireditev, na kateri se bodo predstavili narodno zabavni ansambli in naša godba. Ti ansambli imajo v svojih vrstah člane kamniške godbe. Seveda pa vabimo tudi goste. Naša prireditev je vedno vsebinsko zaokrožena. Letos bo tako v pesmi, glasbi in humorju prisotno lovstvo in zelena bratovščina. V naslednjem letu bomo imeli gasilstvo, pa šoferje in tako dalje.«

Na prireditvi se nam bodo predstavili ansambli Agroper iz Mengša, Jasmin, Kamniški purgarji, Slap Rinka in Rudin Poljanšek. Z virtuozno igro na harmoniko se bo predstavil Robi Smolnikar.

V drugem delu bomo slišali že uveljavljene ansamble: Lipo iz Cerkelj, Nika Zajca, Stoparje, Nagelj iz Stahovice in ansambel Slovenija kot goste. Ne bo manjkalo niti skupine harmonikaric »Zupan klub«, ki imajo v svojih vrstah tudi Kamničanke. Za humorni del bo poskrbel Franc Pestonik–Podokničar s sodelavci. Lovci bodo prikazali pravi lovski krst, v avli pa bodo razstavili svoje lovske trofeje. Za rdečo nit bodo skrbeli kamniški godbeniki in folklorna skupina »Kamniška bistrica«. Program bosta povezovala Mojca Blažej – in Tone Ftičar.

Prireditev bo v prenovljeni športni dvorani, tako da jo bodo gledalci spremljali ob mizah in se po končanem koncertnem delu zasukali ob zvokih sodelujočih ansamblov.

FR. P.

PLANINSKO DRUŠTVO »BAJTAR« – VELIKA PLANINA

SPOŠTOVANI GASILCI, GOZDARJI IN JAMARJI OBČIN KAMNIK IN CERKLJE

Dokler človek sam ne doživi požara, se sploh ne zaveda njegove nevarnosti, posebej pa ne pomembnosti organiziranosti požarne varnosti in samega gašenja.

Bajtarji na Veliki planini smo bili v dneh od 22. do 24. februarja priča požaru, pa tudi vaši prizadevnosti za njegovo omejitev in pogasitev.

Zahvaljujoč vam, kot tudi nekaterim bajtarjem in oskrbnikom Jarškega ter Železničarskega doma, ki ste se znašli na požarišču, je bilo obvarovano območje Male in Velike planine, kot tudi planine Kisovec. Ker je naša osnovna naloga skrbeti za neokrnjenost naše in vaše Velike planine, se vam v imenu Planinskega društva in Županstva Bajtarjev

JAVNO ZAHVALJUJEMO

za prizadevnost in požrtvovalnost pri gašenju tega požara. Vaša učinkovita akcija je preprečila nastanek naravne in materialne škode. Za vaše delo sprejmite tudi izraze globoke hvaležnosti Benčanove družine.

Bajtarji imamo 6. oktobra 1990 svoj praznik, ko med drugim podeljujemo tudi priznanja za opravljene aktivnosti. Vljudno vabimo, da se z vašimi predstavniki letos udeležite praznovanja, ker želimo priznanja podeliti tudi vam. Po informaciji poveljnika OOZ Kamnik so v akciji sodelovala gasilska društva Kam. Bistrica, Gozd, Tunjce, Križ, Komenda, Moste, Mevlje, Šmarca, Lahovče, Toplica, Titan, Stol in Kamnik, ter gozdarji GU Kamnik in jamarji Kamniškega društva.

Ponoven ligaški štart odbojkarjev

Kamniški zvezni ligaš Titan-Kamnik je po sedemtedenskem ligaškem premoru 10. februarja zopet začel s tekmovanjem v drugem delu letošnjega prvenstva v II. zvezni odbojkarski ligi – zahod. Po skrbnih pripravah, od tega tudi 4 dni v Poreču, upajo, da bodo tudi v tem sklepnem delu zaigrali dobro in obranili, če ne celo izboljšali, »jesenski« uspeh – 4. mesto s 7 zmagami in le 4 porazi.

Pred startom v drugi del so bili v vodstvu igralci Salonita iz Kanala (20 točk) pred Brezovico 18, Famos-om iz Hrastnice 16, Titan-Kamnikom 14, Rijeko 12, Jedinstvom iz Stare Pazove in Ljubinjem (oba 10 točk), Kaknjem in Novim Zagrebom (po 8), Čelikom 6, Aromo iz Futoga 6 ter INO s 4 točkami.

Kamničani so 10. 2. v Futogu, blizu Novega Sada, prvo tekmo tesno dobili s 3:2 (12, 12, –11, –11, 13), 17. 2. pa so odigrali tudi že tekmo z Novim Zagrebom.

V glavnem igrajo Kamničani v isti postavi kot v prvem delu in pod vodstvom trenerja ing. Anteja Tadića. Grega in Peter Hribar, Janez Slabajna, Iztok Kšela, Darko Dimec, Matej Škorjanc, Franci Obolnar, Matjaž Tilinger, Mitja in Marko Matjan ter Janez Stele bodo naslednje tekme odigrali takole:

doma:
24. 2. z Ljubinjem
10. 3. z Jedinstvom
24. 3. z INA – Sisak
7. 4. z OK FAMOS
21. 4. s Salonitom

na tujem:
10. 2. z Aromo
17. 2. z Novim Zagrebom
30. 3. z OK Reka
17. 3. s Kaknjem
31. 3. z Brezovico
14. 4. s Čelikom.

Istočasno sta v spomladanskem delu prvenstvene sezone 89/90 startali še dve kamniški odbojkarski ekipi. Dekleta v II. slov. ligi (II. SOL) zahod in druga moška ekipa v II. SOL – Center. Članice so jeseni zasedle dobro 5. mesto za P. Tabor II., Kras-opremo (Sežana), P. Šentvid in P. Gorje in pred Plamenom iz Krope, Novo Gorico II., Železarjem, Bohinjem, Jesenicami, Koprom C. II. ter Bledom II. 10. 2. oz. 17. 2. so že igrale s P. Sežana in Železarjem. 24. 2. igrajo prvič doma z Bohinjem in nato doma še 10. 3. z Novo Gorico 4., 24. 3. s P. Gorje, 7. 4. z Blejčankami ml. ter 21. 4. z Jesenicami. Vmes pa bodo ob sobotah igrale po vrsti na tujem v Kropi (3. 3.), v Kopru (17. 3.), v Šentvidu (31. 3.) in s Taborom II. (14. 4.). Njihov trener bo še nadalje Aco Jončeski. Medtem pa bo Aleš Škorjanc trener druge ekipe članov OK Kamnika vodil to v boju na sedmih tekmah drugega dela po naslednjem razporedu: 10. 2. s Pionirjem II (N. mesto, poraz s 3:0), 17. 2. tudi doma s Tovil-Olimpijo II (iz Lj.), 24. 2. potujejo v Šempeter, 3. 3. igrajo doma s P. Črnuče, 10. 3. s Kočevjem tam, 17. 3. zopet doma s Celjem, da bi 24. 3. zaključili s tekmo v Mokronogu. Tudi v nadaljevanju upajo na dober uspeh. Po jesenskem delu so pristali na odličnem tretjem mestu z 12 točkami za Kočevjem (13) katerega so doma, edini, premagali in za Celjem (13). Za njimi so se zvrstili P. Črnuče (12), Tovil-Olimpija II (9), Pionir II (9), P. Mokronog (9) in Šempeter II s 7 točkami. V Domžalsko-kamniški rekreacijski ligi pa so sredi tekem tudi fantje III. ekipe OK Kamnika.

an

Planinsko predavanje »Šiša Pangma«

Kamniško planinsko društvo organizira v petek, 23. februarja ob 18. uri v dvorani nad kavarno Veronika Kamnik, zanimivo planinsko predavanje »Naskok na Šiša Pangma«.

Odprave v to pogorje sta se udeležila tudi Kamniška alpinista Marko Prezelj in Tone Škarja, ki bosta poslušalcem ob bogatem slikovitem gradivu razlagala to zanimivo in razburljivo alpinistično potovanje.

Kamniški planinci vabijo vse ljubitelje gora in naravnih lepot, da se tega planinskega srečanja udeležijo. Oba udeleženca odprave zagotavljata obiskovalcem prelep planinski večer.

STANE SIMŠIČ

Tečaj za šolanje psov

Kinološko društvo Kamnik zopet pričenja s tečajem za šolanje psov, ki se ga lahko udeleže vsi lastniki s psi, starimi najmanj 10 mesecev. Za psa ni potrebno, da je čistokrven in ima rodovnik, te omejitve veljajo le pri tekmovanjih.

Tečaj se bo pričel (takrat je tudi vpis) 3. in 4. marca 1990 od 10. do 12. ure na vežbališču KD Kamnik (Košiše, prostor za tovarno KIK).

Tečaj bo tudi letos potekal približno 4 mesece, dvakrat tedensko po dogovoru, člani pa se bodo s svojimi psi dobivali tudi ob nedeljah. Tečaj bo potekal za izpit A in B, vseboval pa bo vaje poslušnosti, sledenja, obrambe in napada . . .

Namen šolanja psov je, da bi bili le-ti lastniku in njegovi družini v pomoč in veselje, ne pa vedno privezani na vrvici ali zaprti v stanovanju. Radi bi jim omogočili lažje življenje v urbanem okolju.

MAJA

Delo aktivistov RK

V naši KS aktivisti RK s svojim plemenitim delom zelo vztrajno in dosledno uresničujemo naloge in akcije, ki so pred nami.

Po že ustaljenih navadah, zastopniki RK pred koncem vsakega leta obiščemo vse občane, stare nad 80 let, bolne ter invalide v naši KS.

Obiščemo tudi tiste, ki so v oskrbi v domovih upokojencev, vsega skupaj okrog 50 oseb.

S toplo besedo pokramljamo, prisluhnemo njihovim težavam, jih obdarimo in jim zaželimo srečno novo leto.

Pričakujejo nas in pravijo: »Prepričani smo, da nas organizacija RK v naši KS ni pozabila.« Za nas so to zelo prijetni in srečni občutki.

Želimo se zahvaliti KS Nevlje, ki nam vsa ta leta stoji s svojimi dotacijami ob strani, da starejše lahko obdarimo in razveselimo s skromnimi darili.

S skupnimi močmi bomo še nadaljevali s humanim delom!

RK Slovenije KO NEVLJE

GLASILO SZDL OBČINE KAMNIK
Kamniški občan

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo občinske konference SZDL Kamnik – Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izhajanja prejel srebrni znak OF – Ureja Svet za informiranje, predsednik Janez Pirš, in uredniški odbor v sestavi: Janez Balantič, Tone Ftičar, Damjan Gladek, Romana Grčar, Dušica Jesenik-Bremšak, Ivo Pirc, Bojan Traven, Matic Romšak, Stane Simšič in Jana Taškar, glavna in odgovorna urednica. Tehnični urednik Janez Herle. Strokovna sodelavka Vera Mejač. – Izhaja dvakrat mesečno – Naslov uredništva: Kamnik, Titov trg 9, telefon 831-311 – žiro račun pri OK SZDL 50140-678-57039 – Kamniški občan – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska ČGP Delo v Ljubljani.